

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ακαδημίας 78Δ, 106 78 Αθήνα www.xristianiki.gr Πέμπτη 25 Δεκεμβρίου 2008 Φύλλο 788 (1101) Έτος 55ο 1,00€

ΕΝ ΒΡΑΣΜΩ

Πολίτες,
αλήτες
και
μικροαστοί

ΣΕΛ. 9

ΠΕΝΘΟΣ

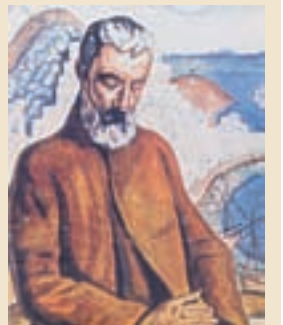
Φόρος τιμής
σ' ένα
μεγάλο
Έλληνα

ΣΕΛ. 10

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Χριστούγεννα
με τον
Αλέξανδρο
Παπαδιαμάντη

ΣΕΛ. 6-7

ΜΕΤΑ ΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ «ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ» ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Όργανα και μπουζούκια

του Κωνσταντίνου Μπλάθρα

Δεν χρειάζεται και πολύ μυαλό για να καταλάβει κανείς πού το πάει το υπουργείο «Εθνικής» Παιδείας και θρησκευμάτων: στην αυτοκατάργησή του. Μετά το θρήσκευμα καταργεί τώρα και την εθνική μας μουσική. Με έκπληξή μας διαβάσαμε σε διαμαρτυρία των καθηγητών του Μουσικού Σχολείου Παλλήνης ότι «καταργείται» η υποχρεωτική διδασκαλία του ταμπούρα, «οργάνου αναφοράς της παραδοσιακής μουσικής», ενώ «παραμένει υποχρεωτικό μόνο το αντίστοιχο όργανο αναφοράς της ευρωπαϊκής μουσικής, το πιάνο».

Εδώ και είκοσι χρόνια, από την ίδρυση του πρώτου Μουσικού Σχολείου, ενός πρωτοποριακού σχολείου για τη χώρα μας, η ευρωπαϊκή και η ελληνική μουσική διδάσκονται, και πολύ σωστά, ως ισότιμες. Έτσι μπορεί ο μαθητής να έχει γερές βάσεις, αναλόγως του κλάδου που θα διαλέξει, και στην ευρωπαϊκή μουσική κληρονομιά και στην ελληνική μουσική. Φαίνεται όμως ότι έγινε τελικά το χατίρι κάποιων που προσπαθούν να μας «εκπολιτίσουν» με πιάνο και μπαλέτο. Έτσι, το πολύπλογο υπουργείο α-

Παιδείας σκέφτηκε και εδώ το κόλληπο με τα πρωτεύοντα και δευτερεύοντα μαθήματα: πρωτεύουν το πιάνο, δευτερεύουν ο ταμπούρας, μέσω του οποίου διδάσκονται οι ιδιαίτερες μουσικές κλίμακες της ελληνικής (παραδοσιακής και εκκλησιαστικής) μουσικής.

Ανοιχτή επιστολή καθηγητών

Συγκεκριμένα αναφέρουν οι καθηγητές του Μουσικού Σχολείου Παλλήνης, στην ανοιχτή επιστολή τους προς την ηγεσία του υπουργείου

Συνέχεια στη σελ. 2

Χριστουγεννιάτικη κατάθεση ψυχής

Η Εκκλησία μας ταξίδεψε και φέτος με προορισμό τη Γέννηση του Χριστού Θεού, με συγκυβερνήτη του σκάφους της τη Νηστεία των Χριστουγέννων. Μέσα από λαιστρυγόνες και Κύκλωπες, όπως συνήθως, η ψυχή των ταπεινών πιστών έδωσε για άλλη μια φορά το παρόν του επί γης αγώνα τους, με την ανάσα στο στόμα μέχρι τη μεγάλη μέρα. Ανάσταση στη ζωή την άχαρη και μόνιμα απογοητευτική, η Ενανθρώπιση του Κυρίου μας. Η Ορθοδοξία ανά τη γη δοκιμάζεται και στη Ελλάδα μας έχει προ πολλού καιρού μπει σε εμφανή τροχιά δοκιμασίας.

Αναμετριάσαμε και θα αναμε-

τρηθούμε περισσότερο μέσα στον καινούργιο χρόνο, που έρχεται σε λίγο. Θα δοκιμασθεί η Πίστη που διαμορφώσαμε, κατά πόσο μας ζύμωσε και χάσαμε το παλιό μας φύραμα ή αν κουβαλάμε και τα δύο, παλιό και καινούργιο. Τώρα ήρθε ο καιρός που θα αποκαλυφθεί ο πραγματικός μας εαυτός, το μέγεθος και το βάθος της Αγάπης μας για Εκείνον, μέσα από τη στέρση, την κακουλία, τα τραγικά περιστατικά των συνανθρώπων μας ή τα δικά μας, με αντισώματα την άσκηση, την κατά θεόν υπακοή και πειθαρχία της προσευχητικής ζωής.

Η Πατερική προσθήκη των Αγίων

Νηστειών θα έπρεπε εδώ και πολλά χρόνια να μας είχε «ανδρώσει», να μας είχε προετοιμάσει για τα επερχόμενα, τα προσωπικά του καθενός μας και τα γενικότερα ως Ορθόδοξο πλήρωμα.

Έχουμε αναρωτηθεί άραγε ποτέ, αν χωρίς αυτή την ασκητική προσπάθεια και τη δική Του χάρη, θα μπορούσαμε να ζήσουμε έστω και για μία φορά στη ζωή μας σε απειροελάχιστο βαθμό το δικό Του μυστήριο, που είναι και δικό μας; Το δικό Του ζώ, που είναι ταυτόχρονα και δική μας και τη σωτηρία της Αγίας Γέννησης Του, που είναι η δική μας σωτηρία; Εξάλλου, αυτό δεν

είναι και η χαρά του ταξιδιού της ζωής όλων όσων βαπτιστήκαμε στο όνομά Του;

Για επερχόμενες αγωνίες και δεινά όλα θα καθούν στο εκτυφλωτικό Φως του Αστήρα, ο οποίος μας δείχνει τη ρότα που οδηγεί σε Εκείνον, που ευτυχώς δεν γράφει «τέλος» στις βεβαιότητες των ανθρώπων, αλλά μας παρακολουθεί πατρικά, κατά πόσο πασχίζουμε να μπούμε στη τροχιά του Αστήρα, που οδήγησε και οδηγεί μέχρι συντέλειας του αιώνα, όποιους καταθέσουν σε Αυτόν ως δώρο την ψυχή τους ώριμη και γεμάτη αγάπη.

Μαρία Μπινιάρη

Απόφαση της Χ.Δ. για τα γεγονότα

Τις τελευταίες μέρες παρακολουθούμε συγκλονισμένο το ξέσπασμα της αγανάκτησης της ελληνικής νεολαίας, που ακολούθησε τον αποτρόπαιο φόνο του 15χρονου μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από τον ένοστολο δημόσιο υπάλληλο, τον υποτιθέμενο υπηρέτη του δημοσίου συμπεφέροντος, αυτόν, ο οποίος, από επαγγελματικό και μόνο καθήκον, όφειλε να προστατεύει τη ζωή και όχι, καταχρώντας την εξουσία που του έδωσε η Πολιτεία, να την αφαιρεί. Ο λαός στο πρόσωπο του δράστη αστυνομικού είδε το ανάληγτο κράτος. Έτσι, ο άδικος θάνατος του Αλέξανδρου στάθηκε η αφορμή, για να εκφραστεί μαζικά πλέον η λαϊκή διαμαρτυρία για όλα τα χρόνια προβλήματα που μαστιάζουν ιδιαίτερα τη νεολαία, τους χαμηλοσυνταξιούχους και τον εργατόκοσμο, και που οξύνονται λόγω της διεθνούς οικονομικής ύφεσης, αλλά και της κυβερνητικής απραξίας και ανεπάρκειας. Η ανεργία, η απαξίωση του σχολείου, η υποβάθμιση των σπουδών, η αβεβαιότητα για το αύριο (παρά τις μακρόχρονες και δαπανηρές σπουδές), η διαφθορά και η ληηλασία του δημοσίου χρήματος, ο κομματισμός και η αναξιοκρατία, η διαπλοκή και ο εύκολος πλουτισμός των ημετέρων του συστήματος, η γενικευμένη ανομία, η ατιμωρησία (τα αδικήματα των υπευθύνων των μεγάλων σκανδάλων, κατά κανόνα παραγράφονται) και η ακρίβεια βασικών ειδών καταναλώσιμων, το ξήλωμα του κοινωνικού κράτους και οι ιδιωτικοποιήσεις στρατηγικής σημασίας τομέων της Εθνικής Οικονομίας, πυροδοτούν κύματα αντιδράσεων, που, αντί να οδηγούν την Κυβέρνηση σε τοιμηρές αποφάσεις, μένουν μετέωρα και χρονίζουν. Επιπρόσθετα, επαναλαμβάνεται η προβοκατόρικη

Συνέχεια στη σελ. 2

«Για τα ιερά και τ' ανίερα»

Μεγάλο ενδιαφέρον και μεγάλη συμμετοχή είχε η εκδήλωση της «Χ», στις 17 Δεκεμβρίου, με θέμα: «Θεολογικά κριτήρια για τα ιερά και τ' ανίερα». Μίλησαν οι: Θανάσης Παπαθανασίου, θεολόγος, αρχισυντάκτης της «Σύναξης» και ο Πάνος Νικολόπουλος, νομικός, επιστημονικός συνεργάτης του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Η «Χριστιανική, από την ίδρυσή της», είπε ο Διευθυντής της εφημερίδας Κων. Μπλάθρας, παρουσιάζοντας τους ομιλητές, «μάχεται ανυποχώρητα κατά της πλουτοκρατίας και του αστοχριστιανισμού.

Αυτό που ζητάμε, στην προκείμενη περίπτωση Βατοπεδίου, είναι η τήρηση των ευαγγελικών αρχών της πτωχείας και της φιλοπτωχείας και όχι την "κεφαλήν επί πίνακι" κανέναν». «Πέρα από τα πρόσωπα», είπε, «θα πρέπει να αναλογιστούμε τη ζημιά που γίνεται, όταν θολώνουμε τα ευαγγελικά αυτά κριτήρια, με την παρεξήγηση που δημιουργείται ότι ο καλός χριστιανός είναι ο πλούσιος χριστιανός.»

«Πρόκειται για βάνουση παραβίαση εκκλησιαστικών κανόνων», είπε από την πλευρά του ο Θ. Παπαθανασίου, «οι οποίοι απαγορεύουν στους εκκλησιαστικούς την επίσκεψη σε πολιτικούς

Ο Κ. Μπλάθρας παρουσιάζει έναν εκ των ομιλητών τον Θανάση Παπαθανασίου, διδάκτορα Θεολογίας και αρχισυντάκτη του περιοδικού «Σύναξη»

ηγέτες, με μόνη ρητή εξαίρεση τη συνγορία υπέρ των αδυνάτων».

Υπενθύμισε επίσης τον Αποστολικό Κανόνα, που απαγορεύει την πώληση εκκλησιαστικών κτημάτων σε «δυνατούς». Οι κανόνες παρέχουν «δικηϊκές διαφάνειες», όπως είπε, ενώ υπενθύμισε ότι οι μοναχικές υποσχέσεις έχουν να κάνουν ακριβώς από την παραίτηση κάθε ασφάλειας, ψυχικής, συναισθηματικής ή υλικής, σημαίνουν την «παραίτηση από την ασφάλεια της οικογένειας, της ιδιοκτησίας και της πατρίδας». «Εκείνος που

διαχειρίζεται μια τεράστια περιουσία, μάλιστα με μεθόδους φεουδαρχικές, δεν μπορεί να λογίζεται ως ακτήμων», κατέληξε ο κ. Παπαθανασίου.

Από την πλευρά του, ο Π. Νικολόπουλος αναφερθηκε σε διατάξεις του Κανονισμού του Αγίου Όρους, με βάση τις οποίες υπήρχαν περιθώρια αντίδρασης σε όσα έπραξε η ηγουμηνία της Μονής Βατοπεδίου, τόσο από τη Γεροντία της Μονής, όσο και από την Ιερά Κοινότητα.

Ο κ. Νικολόπουλος αναφέρθηκε επίσης στη δημοσιευμένη πλέον, απόφαση του

Δικαστηρίου της Ξάνθης, σύμφωνα με την οποία στη Μονή αναγνωρίζεται η ιδιοκτησία μόνο 1.720 στρεμμάτων στη Βιστωνίδα, από τα 27.000 στρέμματα που διεκδικούσε.

Στην ενδιαφέρουσα συζήτηση που ακολούθησε, όλοι τόνισαν τη μεγάλη ζημιά που έχει γίνει στις συνειδήσεις με το σκάνδαλο αυτό, ενώ τόνιστηκε ότι η Εκκλησία θα πρέπει πρώτη να δίνει το παράδειγμα υπεράσπισης του αμιγώς δημόσιου χαρακτήρα, μακριά από την ιδιωτική ιδιοκτησία των εκτάσεων λιμνών, θαλασσών και ορέων.

Θεσμικοί κουκουλοφόροι

...Κατ' επάγγελμα. Από το «μανιτάρι του βουνού»:

α) Παρακρατικοί και κρατικοί «ασφαλίτες», που χώνονται μέσα στους γνωστούς-άγνωστους ή τους προκαλούν στις κρίσιμες στιγμές. Γνωστοί είναι οι της Ασφάλειας και άγνωστοι οι πιτσιρικάδες ή το ανάποδο;

β) Μοναχοί-επιχειρηματίες και επίσκοποι-τραπεζίτες της Θεσμικής Εκκλησίας, που κάτω από τη μοναχική κουκούλα κρύβουν σχέδια επιχειρηματικά, παρόμοια με αυτά που μαστίγωσε ο Ιησούς στο Ναό του Σολομώντα.

γ) Μεγαλοδημοσιογράφοι, μεγαλοεκδότες, μεγαλοεργαλάβοι, τραπεζίτες, που «κουκουλώνονται» πίσω από τα αστραφτερά φώτα των ΜΜΕ και τα πολυτελή ιλιουστράσιόν εκδοτικά τους προϊόντα, και κυκλοφορούν «πολιτικό χρήμα» και κουκουλωμένες απόψεις-ιδέες-προτάγματα-πρότυπα.

δ) Διανοούμενοι, που είτε σιωπούν εις βάρος του λαού ή παραπλανούν την κοινή γνώμη, «κουκουλωμένοι» κάτω από ακαδημαϊκές ή μη περγαμνές.

ε) Πολιτικοί, που «κουκουλώνονται» στις «προεκλογικές επιταγές», στα προεκλογικά «θα», στις «μεταρρυθμίσεις», στις «αλλαγές»-«απαλλαγές»-«εναλλαγές», στις «ανατροπές», στις «ρήξεις».

στ) Επαγγελματίες συνδικαλιστές, που λογοδοτούν κυρίως στα κόμματά τους και σε αντιπροσώπους... αντιπροσώπων, παριστάνοντας τους επαναστάτες, ενώ έχουν να εργαστούν 10 ή 20 χρόνια, και διαμεσολαβούν ανάμεσα στην «εργασία», την «ανεργία» και την πολιτική ηγεσία, την οποία οσοδήποτε θα καταλάβουν.

manaritoubounou.wordpress.com

Στις 12 Ιανουαρίου Βασιλόπιτα μετ' μουσικής

Τη Δευτέρα, 12 Ιανουαρίου, στις 6.30 το βράδυ, θα κόψουμε τη βασιλόπιτά μας στα Γραφεία μας, Ακαδημίας 78Δ, στον 5ο όροφο.

Για τα έθιμα και τα κάλα-

ντα θα μιλήσει ο μουσικολόγος Φάνης Σουλκακέλλης.

Η πρόσκλησή μας απευθύνεται σε όλους τους συνδρομητές και φίλους της «Χ».

Από τα αρχαία στα νέα ελληνικά

Ημερίδα παρουσίασης του προγράμματος «Διαδρομές από τα Αρχαία στα Νέα Ελληνικά» έγινε στην Αθήνα, στις 13 Δεκεμβρίου 2008. Η Ημερίδα διοργανώθηκε από το Σχολείο Ελληνικών «Μέγας Αλέξανδρος», τμήμα του Ελληνοβρετανικού Κολλεγίου σε συνεργασία με τα ιδρύματα: Κλασσικό Λύκειο «G. MAZZINI» (Ιταλία), Καθολικό Πανεπιστήμιο Leuven (Βέλγιο), Ινστιτούτο «CARLOS III» (Ισπανία), Γυμνάσιο «BG Hartberg» (Αυστρία), Εθνικό Λύκειο Αρχαίων Γλωσσών και Πολιτισμών «Κωνσταντίνος Κύριλλος ο Φιλόσοφος» (Βουλγαρία) και ΕΛΕΑ ΕΠΕ Συστήματα Πληροφορικής (Ελλάδα). Σημαντική υπήρξε η υποστήριξη του Οργανισμού για τη Διάδοση της Ελληνικής Γλώσσας (ΟΔΕΓ).

Το πρόγραμμα «Διαδρομές από τα Αρχαία στα Νέα Ελληνικά» χρηματοδοτήθηκε με την υποστήριξη της Ευ-

ρωπαϊκής Επιτροπής, στα πλαίσια του Προγράμματος Socrates-Lingua II. Ουσιαστικός σκοπός του προγράμματος ήταν η δημιουργία μιας μεθόδου για τη διδασκαλία της Νέας Ελληνικής σε μαθητές κλασσικών γυμνασίων-λυκείων, αλλά και σε μεμονωμένους ενδιαφερόμενους, στο εξωτερικό και στην Ελλάδα, οι οποίοι επιθυμούν να μάθουν Νέα Ελληνικά, έχοντας ήδη βασικές γνώσεις Αρχαίων. Παράλληλα, εκτός από την έντυπη μορφή του εκπαιδευτικού υλικού, αναπτύχθηκε εκπαιδευτικό λογισμικό και ιστοσελίδα, με πληροφορίες για το πρόγραμμα αλλά και άλλη χρησιμο υλικό.

Το υλικό που αναπτύχθηκε απευθύνεται στο αρχικό επίπεδο Α', ενώ ως προς την δομή και τον τρόπο παρουσίασής του, αποτελείται από 24 διδακτικές ενότητες, με κείμενα και λεξιλόγιο (με παρατηρήσεις για την ετυμο-

λογία ή τη χρήση των λέξεων στα Αρχαία και Νέα Ελληνικά), με γραμματική και ασκήσεις, αλλά και με παιχνίδια λέξεων.

Στην Ημερίδα έγιναν πολλές ενδιαφέρουσες ανακοινώσεις, όπως οι ακόλουθες: J. L. Navarro, «Χρησιμοποιώντας τις ελληνικές εφημερίδες ως διδακτικό υλικό στην τάξη»· Β. Καβάγια, «Διαδρομές από τα Αρχαία στα Νέα Ελληνικά»· Π. Κοτσώνη, «Επισκέπτης στην Ακρόπολη, 3ος αιώνας μ.Χ., 21ος αιώνας μ.Χ.»· Μ. Παλιούρα και Φ. Κατσαρού, «Η χρήση του εκπαιδευτικού λογισμικού και του διαδικτύου για την υποστήριξη του προγράμματος "Διαδρομές από τα Αρχαία στα Νέα Ελληνικά"»· Α. Reitermayer, «Οι κλασσικές σπουδές στα σχολεία της Αυστρίας. Το πρόγραμμα από την πλευρά της EUROCLASSICA»· V. Streicher, «Παρουσίαση του Σχολείου Albertus Magnus-Gymnasium»· L. Ghigliotti, «Η διδασκαλία των Αρχαίων

Ελληνικών στο Liceo Classico G.MAZZINI di Genova»· Φ. Καλύβας, «Η διδασκαλία των Νέων Ελληνικών στη Γένοβα»· Α. Vassiliadou-Kaneva και S. Bakardzhieva-Sokolova, «Η διδασκαλία των Αρχαίων και Νέων Ελληνικών σε μαθητές του Εθνικού Λυκείου για Αρχαίες Γλώσσες και Πολιτισμό της Βουλγαρίας»· Γ. Κορίνθιος, «Περιδιαβάζοντας αρχαία και νέα ελληνικά κείμενα στα κλασσικά λύκεια της Ιταλίας»· Γ. Αλεξάκη, «Is modern greek too difficult for the English?»· Λ. Παντελόγλου, «Παρατηρήσεις και συμπεράσματα από τη διδασκαλία της Νέας Ελληνικής σε ξένους αρχαιομαθείς, σε τάξεις του Διδακταλείου της Νέας Ελληνικής της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών»· Α. Wouters, «Modern Greek at the University of Leuven: Between the Institute of Living Languages and the Faculty of Arts».

ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

Παρακαλώ όπως με εγγράψετε συνδρομητή στη «Χριστιανική». Η αποστολή να γίνεται στην παρακάτω διεύθυνση:

ΕΠΩΝΥΜΟ : .....
 ΟΝΟΜΑ : .....
 ΟΔΟΣ : ..... ΑΡΙΘ.: .....
 ΠΟΛΗ : ..... ΚΩΔΙΚΟΣ: .....
 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ : ..... ΤΗΛΕΦ.: .....
 ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: e-mail: .....

ΣΗΜ.: Η «Χ» κυκλοφορεί κάθε δεύτερη ΠΕΜΠΤΗ και η ετήσια συνδρομή είναι 20€, που μπορούν να καταβληθούν, είτε με ταχυδρομική επιταγή είτε με κατάθεση στην Εθνική Τράπεζα, με ταυτόχρονη ενημέρωσή μας τηλεφωνικά ή με επιστολή.

• Η Διεύθυνσή μας: Εφημερίδα ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ, Ακαδημίας 78 Δ, 106 78 Αθήνα, Τηλ.: 210 38.06.863, 210 38.11.302, fax: 210 38.06.262.

• Αριθμός Λογ/σμού στην Ε.Τ.Ε.: 040/626560-06, με δικαιούχο: ΚΙΝΗΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Άγγελος Δακουτρός
 ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται με ραντεβού:
 Ζυμπρακάκη 59, Κ. Πατήσια
 (πλησίον ηλεκτ. σταθμού Αγ. Νικολάου)
 Τηλ.: 210.8310.210, Κιν.: 6944.2347.83

Το Φως νίκησε και θα νικά πάντοτε

του Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου

Από εκείνη τη φωταγωγημένη με τρόπο μοναδικό νύχτα, όταν το άστρο της Ανατολής υπέδειξε τον τόπο όπου γεννήθηκε η ελπίδα και πήρε μορφή η παρηγοριά των ανθρώπων, μέχρι σήμερα, το σκοτάδι συνεχίζει, δυστυχώς, την αέναη προσπάθεια να καταπιεί το φως.

Όμως το Φως νίκησε και θα νικά πάντοτε. Στο πέρασμα των αιώνων, οι δυνάμεις του κακού επιχειρούν αδιάκοπα να συσκοτίσουν το γεγονός ότι, από τότε που η Οικουμένη εόρτασε στην ταπεινή Φάτνη τα πρώτα Χριστούγεννα, ο Θεός παραμένει αδιαλείπτως και εμφανώς μεθ' ημών: Το γεγονός ότι γεννήθη-

κε ανάμεσά μας ο «..Εμμανουήλ, ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός» (Ματθ. 1, 23-24).

Στο διάβα της Ιστορίας, οι υπηρέτες του σκότους συνεχίζουν το ερεβώδες έργο τους, προσωποποιημένοι στους εκάστοτε εκφραστές ανόμων συμφερόντων, στους εκμεταλλευτές των φτωχών και των αδυνάτων, σε όσους, εν τέλει, επιβάλλουν τα πάθη τους και την αμαρτία ως ρυθμιστές της ζωής των ανθρώπων και πνίγουν στα δάκρυα ή στο αίμα την ελπίδα τους.

Όμως τίποτα από αυτά τα απεχθή και οδυνηρά δεν μπορούν πια να σκιάσουν την αναστάσιμη ελπίδα, που ανέτειλε εκ των αγνών αιμάτων της Παρθένου Μαρίας. Τίποτα δεν μπορεί να ανατρέψει τον ρου της Ιστορίας,

καθώς «Χριστός γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα» (προεόρτιο απολυτίκιο).

Ο άνθρωπος δεν μπορεί να ζήσει χωρίς τον Θεό. Και ο Θεός δεν εγκατέλειψε ποτέ το πλάσμα Του. Γι' αυτό «καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ιωάν. 1, 14). Γι' αυτό ο προ αίωνων Θεός, από ξεχείλιση αγάπης γίνεται άνθρωπος, ώστε να μπορεί να γίνει ο άνθρωπος Θεός.

Ο Δεσπότης του Σύμπαντος γεννᾶται ως παιδί αδύναμο σε έναν ταπεινό σταύλο, αλλήλα η αδυναμία του κατατροπώνει όλες τις σκοτεινές δυνάμεις, που αδιάτροπα επιχειρούν να σβήσουν το φως και τη χαρά από τις καρδιές των ανθρώπων.

Η ζωή μετράται πλέον ως προ και μετά Χριστόν.

Αγαπτά μου παιδιά εν Κυρίω,

Αφήστε το φως των Χριστουγέννων να πλημμυρήσει την ύπαρξή σας. «Η Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει». Το σκότος δεν έχει πια καμία εξουσία, «δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός».

Τώρα πια ο Χριστός φωτίζει την Οικουμένη και εορτάζουμε πανηγυρικά τον ερχομό του ανάμεσά μας, ως «φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα δι' οὐτὰ πάντα ἐγένετο» (Σύμβολον της Πίστεως).

Είναι γεγονός ότι οι καιροί είναι δύσκολοι. Έχουμε επίγνωση της κρισιμότητας των στιγμών που διέρχεται η Οικουμένη και των σοβαρότατων προβλημάτων που αντιμετωπίζει η Πατρίδα μας.

Έχουμε, επίσης, συναίσθηση των εκκλησιαστικών και

ποιμαντικών ευθυνών μας, και επιθυμούμε, με τη βοήθεια του Θεού, να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, ανταποκρινόμενοι στα καθήκοντά μας.

Ο υλικός κόσμος και η πολιτισμική μας κληρονομιά απειλούνται όλο και περισσότερο από τις συνέπειες της απληστίας μας. Η πορεία της Οικουμένης απειλείται από το σκοτάδι, που γεννούν η διαφθορά, η εκμετάλλευση, η βία, η φτώχεια και η δυστυχία.

Η ανθρωπότητα υφίσταται τις συνέπειες της απομάκρυνσης από τον Θεό, επιτρέποντας την επικράτηση της αμαρτίας και τον εξοστρακισμό της αγάπης και της δικαιοσύνης.

Όμως μην απελπίζεστε! Ιδοὺ! Ὁ ἀστέρας τῆς Βηθλεέμ ἀνατέλλει. «Χριστός γεννᾶται» και ο λαός ο πορευό-

μενος εν σκότει βλέπει και πάλη Φως μέγα. Ας ενώσουμε τις φωνές μας, τραγουδώντας ευφρόσυνα τη νίκη του φωτός!

Ας χαρούμε, γιατί ανατέλλει ο Ήλιος της δικαιοσύνης! Ελάτε να ενώσουμε τις καρδιές μας και τα χέρια μας γύρω από τη Φάτνη! Ελάτε να συντονίσουμε τις δυνάμεις μας, ώστε, αν αυτός ο κόσμος δεν μπορεί να είναι Παράδεισος, τουλάχιστον να μην τον κάνουμε κόλαση.

Ιδοὺ λοιπόν: «Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε». Ας αφήσουμε πίσω τα μίσση και ό,τι μας χωρίζει και ας ευκηθούμε ο ένας στον άλλον δοξολογικά: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Χριστουγεννιάτικη εγκύκλιος

Συναξάρι στα αγγλικά

του Μανόλη Γ. Δρεττάκη

An Abridged Calendar of the Feasts of the Orthodox Church, volume 1, January to June (Ένα συνοπτικό Συναξάρι των εορτών της Ορθοδόξου Εκκλησίας, τόμος 1, Ιανουάριος - Ιούνιος) υπό Μαρίας Τσάμν-Δρατσέλλη, εκδόσεις Μυριόβιβλος, σελ. 288.

Ο υπογράφων δεν είναι ειδικός, για να κάνει μια κριτική παρουσίαση του βιβλίου αυτού της θεολόγου Μαρίας Τσάμν-Δρατσέλλη. Τα όσα επομένως ακολουθούν, δεν θα πρέπει να θεωρηθούν ως βιβλιοκρισία, αλλά ως μια απλή παρουσίαση ενός, κατά τη γνώμη μου, πολύ αξιόλογου και χρήσιμου βιβλίου.

Είναι γνωστό ότι υπάρχουν σε ξένες γλώσσες πολύτομα πλήρη συναξάρια, τα οποία, όμως, δεν είναι προσιτά στον απλό ορθόδοξο χριστιανό. Υπάρχει, κατά συνέπεια, η ανάγκη ενός συνοπτικού συναξαριού για τους πιστούς ή τους απλώς ενδιαφερόμενους για το αγιολόγιο της Ορθοδόξου Εκκλησίας, οι οποίοι δεν γνωρίζουν ελληνικά, αλλά είναι είτε αγγλόφωνοι, είτε γνωρίζουν την αγγλική γλώσσα. Αυτή την ανάγκη καλύπτει το συνοπτικό Συναξάρι της κυρίας Δρατσέλλη.

Το βιβλίο περιλαμβάνει όλες τις ακίντες δεσποτικές και θεομυθικές εορτές και μια επιλογή βίων μορφών της Παλαιάς Διαθήκης, Αποστόλων, Πατέρων της Εκκλησίας, Αγίων, Μαρτύρων, Οσίων και Οσιομαρτύρων, οι οποίοι εορτάζονται τους μήνες από Ιανουάριο μέχρι Ιούνιο (θα ακολουθήσει και ο τόμος 2, για την περίοδο από Ιούλιο μέχρι Δεκέμβριο).

Το βιβλίο στηρίζεται σε αυθεντικές εκκλησιαστικές πηγές και είναι γραμμένο σε στρωτή και εύληπτη αγγλική, απόλυτα κάτοχος της οποίας είναι η κυρία Δρατσέλλη. Εκτός από τις πολύ γνωστές εορτές, ο αναγνώστης θα μπορέσει να πληροφορηθεί τους βίους Αγίων, την ύπαρξη των οποίων δεν γνώριζε καν. Αλλά για τις εορτές, για τις οποίες γνώριζε ορισμένα πράγματα, θα πληροφορηθεί λεπτομέρειες που αγνοούσε.

Το βιβλίο αυτό θα ήταν χρήσιμο να γίνει γνωστό σε όλες τις αγγλόφωνες χώρες του κόσμου, στις οποίες υπάρχουν Ορθόδοξες Εκκλησίες (Η.Π.Α., Καναδάς, Αγγλία, Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία, Νότια Αφρική και άλλες αφρικανικές χώρες κ.λπ.).

Πατριάρχης Βαρθολομαίος: Η Ενανθρώπιση το ακρότατον όριον

Στο «ακρότατον όριον» της ανθρώπινης φύσεως, το οποίο αγγίζουμε οι άνθρωποι με την Ενανθρώπιση του Λόγου, αλλά και στην κατάρρευση των «ενδοκοσμικών» ελπίδων αναφέρεται ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος στην εγκύκλιό του για τα Χριστούγεννα:

[...] Το γεγονός της ενανθρωπήσεως του Θεού-Λόγου μας δίδει την δυνατότητα να φθάσωμεν εις τα ακρότατα των ορίων μας, τα οποία δεν ταυτίζονται ούτε με το «καλὸν καγαθόν» των αρχαίων Ελλήνων, ούτε με την «αρετήν» και «δικαιοσύνην» των φιλοσόφων, ούτε με την γαλήνην της βουδδιστικής «νιρβάνα», ούτε με την υπέρβασιν της «ειμαρμένης» ή του λεγομένου «κάρμα» διά θρυλούμενων συνεχών μεταλλάξεων μορφών ζωής, ούτε με την «αρμονίαν» των δήθεν αντιθετικών στοιχείων κάποιας φαντασιώδους «ζωτικής δυνάμεως», ούτε με κάτι άλλο, αλλά είναι η οντολογική υπέρβασις της φθοράς και του θανάτου διά του Χριστού, ο εγκεντρισμός μας εις την θείαν ζωὴν και δόξαν Του, και η κατά χάριν ἐνωσίς μας δι' Αυτοῦ μετά του Θεοῦ Πατρὸς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι.

Αυτά είναι τα έσχατα όριά μας: Η προσωπική ένωση μετὰ του Τριαδικού Θεού! Και η Γέννησις του Χριστοῦ δεν μας υπόσχεται μίαν χιμαίρικὴν μακαριότητα ή μίαν αφηρημένην

Λεπτομέρεια από προσκύνηση των μάγων (Γρεσκα, Μουσείο Μπενάκη)

αιωνιότητα, αλλά μας προσφέρει «εις το χέρι» την δυνατότητα της προσωπικής μετοχής εις την θείαν ζωήν και την αγάπην του Θεού, εις μίαν ατελείεπτον κλιμάκωσιν! Μας χαρίζει την δυνατότητα όχι μόνον «ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν», αλλά και «θείας κοινωνοὶ φύσεως» να αναδειχθώμεν.

Βεβαίως, μέσα εις την παγκόσμιον σύγχυσιν και κρίσιν των ημερῶν μας, αι ἀλήθειαι αὐταὶ πχούν παράξενα. Η ελπίς των περισσότερων ανθρώπων, εναποτεθείσα εις ενδοκοσμικὰς «θεότητες», διαψεύδεται καθημερινῶς κατά τρόπον οικτρὸν. Το ἀνθρώπινον πρόσωπον ταπει-

νοῦται και συνθίβεται ἐν μέσῳ ἀριθμῶν, μηχανημάτων, υπολογιστῶν, χρηματιστηρίων και ποικιλοχρῶμων σημαίων κενῆς ιδεολογικῆς ευκαιρίας. Η φύσις περιυβρίζεται. Το περιβάλλον συμπάσχει.

Οι νέοι απογοητεύονται και εξεγείρονται, διαμαρτυρόμενοι διά την ἀδικίαν του παρόντος και την ἀβεβαιότητα του μέλλοντος. «Σκότος, γνόφος, θύελλα, φωνὴ μεγάλη» επικρατεῖ εις τον κόσμον μας και δίδεται η ἐντύπωσις ὅτι ἀπειλείται να ἀποκρυβῆ το φῶς τῆς ἐν Βηθλεέμ ἀνατελλούσης ἐλπίδος και να καλυφθῆ ὁ ἀγγελικὸς ὕμνος τῆς παγκοσμίου χαρᾶς: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρή-

νη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Όμως, η Εκκλησία, καλούσα τους πάντας εις σώφρονα περισυλλογήν, επανεκτίμησιν των εν τω βίῳ προτεραιοτήτων και αναζητήσιν εις το πρόσωπον του εκάστοτε «ἀλλοῦ» τα ἴχνη τῆς ἀξίας παντός σεβασμοῦ εἰκόνας του Θεοῦ, δεν θα παύσῃ να καταγγέλλῃ με ὀλην την δύναμιν, που τῆς χαρίζει η υπερδισχιλιετής ἐμπειρία τῆς, ὅτι το ἐν τῇ φάτνῃ τῆς Βηθλεέμ ἀνακείμενον Παιδίον ἐστὶν «ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς», ἐστὶν ὁ Λόγος και η ἐντελέχεια τῆς ζωῆς, ἐστὶν ἡ πύτρωσις, την ὁποίαν ἀπέστειλεν ὁ Θεός εις τον λαόν Του, τουτέστιν εις ὁλόκληρον την ἀνθρωπότητα. [...].

Αποτελεί η Ρωσία έναν από τους στόχους της οικονομικής κρίσης;

του Μιχάλη Βικέντιου,
εκπαιδευτικού

Μία από τις πολλές και μεγάλες αβλεπίες του απερχόμενου Αμερικανού προέδρου ήταν ότι, με την πετρελαική του πολιτική έγινε ακούσια αίτιος του πλουτισμού της Ρωσίας. Πράγματι, επί των ημερών προεδρίας του Βλαδimir Πούτιν, η χώρα του δρᾶντας τις ευνοϊκές γι' αυτήν διεθνείς συγκυρίες, που δημιούργησαν οι πόλεμοι σε Ιράκ και Αφγανιστάν, και που είχαν ως επακόλουθο τη ραγδαία αύξηση στις τιμές των πετρελαιοειδών, ισχυροποιήθηκε σε τέτοιο βαθμό, που μεσο-μακροπρόθεσμα να απειλεί τη παγκόσμια κυριαρχία των Η.Π.Α.

Οι Η.Π.Α, μετά τις αποτυχημένες προσπάθειες χειραγώγησης, στη δεκαετία του '90, τόσο των πολιτικών εξελίξεων, όσο και των πλουτοπαραγωγικών πηγών της Ρωσίας, καθώς και των βιομηχανικών της υποδομών, και στη προσπάθειά τους να αποκτήσουν τον πλήρη έλεγχο των οδών ροής του μαύρου χρυσού, επιδίωξαν συστηματικά σε γεωστρατηγικές κινήσεις, που δείχνουν ότι, περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, θεωρούν τη Ρωσία ως έναν εν δυνάμει αντίπαλο. Έτσι, όχι μόνο δεν της παραχωρούν, χάριν της ειρήνης, ζωτικό χώρο και ζώνες επιρροής, αλλά αντίθετα προσπαθούν να την απομονώσουν γεωγραφικά.

Αρκεί μόνο μια σύντομη αναδρομή στα γεγονότα του 2008, για να επιβεβαιωθεί αυτή η άποψη. Στις αρχές του έτους και παρά τις ισχυρότερες αντιρρήσεις της Ρωσίας, οι Η.Π.Α. μονομερώς προέβησαν στην ανεξαρτητοποίηση του Κοσσυφοπέδιου. Στη συνέχεια, προσπάθησαν ανεπιτυχώς να εντάξουν στο ΝΑΤΟ τα προτεκτοράτα τους, Ουκρανία και Γεωργία, και με πρόσχημα τη προστασία της Ευρώπης από το Ιράν, μεθόδευσαν την

εγκατάσταση αντιπυραυλικής ομπρέλλας σε Πολωνία και Τσεχία. Επιπρόσθετα, πάσχισαν, και πάλι ανεπιτυχώς, να πείσουν τους συμμάχους των στην Ε.Ε να ανεξαρτηθούν από τα ρωσικά καύσιμα, και αντιτάχθηκαν με εμμονή στις εργασίες ολοκλήρωσης των αγωγών Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη και South Stream. Μέσα από την ίδια λογική θα μπορούσαμε να ερμηνεύσουμε και την υιοθέτηση της ιδέας σχηματισμού της «Μακεδονίας» του Αιγαίου, καθώς και τη δημιουργία της μεγαλύτερης στρατιωτικής τους βάσης, από την εποχή του πολέμου του Βιετνάμ, ανάμεσα σε Κοσσυφοπέδιο και Σκόπια (την Camp Bontsteel).

Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε αν τα επιτελεία εξωτερικής πολιτικής των Η.Π.Α. είχαν προβλέψει τη κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης και αν είχαν έτοιμα σχέδια χειρισμού των μετέ-

πειτα εξελίξεων. Όπως επίσης δεν γνωρίζουμε αν η παγκόσμια οικονομική κρίση, που βρίσκεται σε εξέλιξη, και που ξεκίνησε στην Αμερική, ήταν στο ξεκίνημά της «ελεγχόμενη» ή «ανεξέλεγκτη». Αν δηλαδή αφέθηκε εσκεμμένα να εκδηλωθεί, δεδομένου ότι εκδηλώθηκε σε έναν μόνο κλάδο της οικονομίας, το στεγαστικό, και στη συνέχεια πήρε καθολικές διαστάσεις, ή αν ενέσκηψε απροειδοποίητα. Αυτά είναι ερωτήματα που θα απασχολήσουν τους ιστορικούς του μέλλοντος. Εκείνο που απασχολεί εμάς είναι το πώς, μέσα από τα όσα συνέβησαν μετά τη κατάρρευση του «Υπαρκτού Σοσιαλισμού» και τα όσα συμβαίνουν σήμερα σε σχέση: α) με τις δύο αυτές χώρες και β) την οικονομική κρίση, θα ανεληχθούν τα αμέσως επόμενα ιστορικά γεγονότα.

Δεν θα πρέπει να περάσει απαρατήρητη η λεπτομέρεια, ότι η οικονομική κρίση ήρθε ακριβώς

ένα μήνα μετά τα πολεμικά επεισόδια του περασμένου Αυγούστου. Σύμπτωση; Να θυμίσουμε ότι αυτά προκλήθηκαν από τον αμερικανόφιλο πρόεδρο της Γεωργίας, και είχαν ως συνέπεια την κλιμάκωση της έντασης ανάμεσα σε Η.Π.Α και Ρωσία. Έκτοτε η τελευταία, λόγω της δραματικής πτώσης της τιμής των πετρελαιοειδών, μη έχοντας καταφέρει να εκσυγχρονίσει τη βιομηχανία της και μη διαθέτοντας άλλο σημαντικό κερδοφόρο εξαγωγίμο προϊόν, δείχνει να ασφυκτιά οικονομικά. Μέσα στους τελευταίους δύο μήνες έχει υποτιμήσει τρεις φορές το εθνικό της νόμισμα έναντι του δολλαρίου. Το μέρος δε εκείνο της Ρωσικής Αντιπολίτευσης που διάκειται ευνοϊκά προς τη Δύση, και που πιθανόν να καθοδηγείται από αυτήν, άρχισε από την περασμένη εβδομάδα να κατεβάζει του οπαδούς της σε υπαίθριες διαμαρτυρίες, υποσχόμενη «Πορτοκαλί Επανάσταση» τύπου Ουκρανίας και Γεωργίας. Παράλληλα πυκνώνουν οι φήμες ότι η Αμερική ετοιμάζεται να εγκαταστήσει δύο νέες στρατιωτικές βάσεις στο μαλακό υπογάστριο της Ρωσίας, πιθανόν σε Αζερμπαϊτζάν και Γεωργία.

Τόσο η συγκυρία της οικονομικής κρίσης, όσο και τα διαδραματιζόμενα κατά τη διάρκεια της, αναφορικά με τις αμερικανο-ρωσικές σχέσεις, αξιολογούνται ως ιδιαίτερα σημαντικά και μας επιτρέπουν να διατυπώνουμε υποθέσεις, που δεν θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως τελείως αβίσιμες ή ανεδαφικές. Ας μην ξεχνάμε ότι, αρχής γενομένης με την κατάρρευση του «Ανατολικού Μπλόκ», ακόμα και τα πιο ευφάνταστα σενάρια, των δίδυμων πύργων συμπεριλαμβανομένων, αποδείχτηκε πως ωχρούσαν μπροστά στην πραγματικότητα. Τελικά, οι οικονομικές και πολιτικές δυσκολίες που εκδηλώνονται σήμερα στη Ρωσία είναι απόρροια της οικονομικής κρίσης ή αποτελούν μία από τις αιτίες χάριν των οποίων μεθοδεύτηκε η έλλευση αυτής της κρίσης; Ίσως το 2009 μας φανερώσει τις απαντήσεις...

Σχόλια εγκαστρίμυθου στην ομιλία Καραμανλή «του μικρού» περί οικονομίας...

Κυρίες (άραγε είδε πολλές;) και κύριοι (απορίας άξια η προσφώνηση) συνάδελφοι, (γιατί δεν έλεγε: «ΣΥΝ(Δ)τεχνίτες», να γίνει ποιο σαφές, αφού έτσι αποκαλούνται τώρα οι βουλευόμενοι τη βόλεψή τους;).

Ζήτησα (αναγκαστικά) να συναντηθούμε σήμερα, (γιατί αύριο μπορεί να είναι πολύ αργά) αμέσως μετά τη Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής κ-Ένωσης (όπου είδαμε όλοι να φεύγει το χαλί κάτω από τα πόδια μας και δικαιολογημένα «πήραν φωτιά τα μπατζάκια μας»).

Θέλω να σας μεταφέρω (διότι αμφιβάλλω, αν το «πήρατε χαμπάρι») το κλίμα (εύκρατο μετά πρώιμων ψυχρών καυσάνων) που επικρατεί σε ολόκληρη την Ευρώπη για την παγκόσμια (εδώ πάει το «κολλοκύθια με τη ρίγανη») οικονομική κρίση (γιατί το ξέρουμε από πρώτο χέρι, αφού εμείς την προκαλέσαμε). Θέλω να επαναλάβω την αταλάντευτη προσήλωση στο χρέος που υπαγορεύει σε όλους μας η δυσμενής διεθνής συγκυρία (να μην την αφήσουμε να μας αγγίξει και αντί για ψωμί, αρχίσουμε και

τρώμε παντεσπάνι... Έχει ζάχαρη, ανεβάζει και τη χοληστερίνη).

Κυρίες (ξαναματαπάλι) και κύριοι συνάδελφοι (δεν ξέρω για πόσο καιρό θα σας αποκαλώ έτσι), θα μιλήσω «έξω από τα δόντια» (αλλά εσείς θα είστε κωφάλαλοι): Η ανησυχία όλων στο Συμβούλιο Κορυφής ήταν μεγάλη (μη τυχόν και μας καταλάβουν ότι τους δουλεύουμε). Η κρίση χτυπά τις ευρωπαϊκές οικονομίες με ένταση πολύ μεγαλύτερη απ' όση αναμενόταν (αφού οι ακριβοπληρωμένοι οικονομικοαστρολόγοι μας επεικέστατα είναι κοιμωμένοι μ-----s*). Σε ολόκληρη την Ευρώπη επικρατεί αβεβαιότητα (αν αύριο θα τρώμε το ίδιο χαβιάρι ή θα αναγκαστούμε να περιορίσουμε την ποσότητά του, ποτέ όμως την ποιότητά του). Τίποτα δεν είναι όπως ήταν πριν από λίγους μήνες (εννοείται για εμάς, για την πλέμπα ποιος νοιάζεται...). Επικρατεί έντονη ανησυχία για την έκρηξη της ανεργίας (είναι γεγονός ότι η ανεργία μάς κάνει να τρέμουμε, διότι ένας εργάτης μπορεί να κάνει τα πάντα για λίγα ευρώ και να επιζήσει, εμείς όμως τι θα μπορούμε να κάνουμε, για να

συνεχίσουμε να παίρνουμε τις χιλιάδες ευρώ, από τους κοιμωμένους μ-----s*, χωρίς να κάνουμε τίποτα;). Επικρατεί ο φόβος της ύφεσης (έτσι αποκαλούνται επιστημονικά οι ρεμούλτες μας), που είναι ζωντανή πραγματικότητα (και αν «μας πάρουν χαμπάρι» χαθήκαμε). Επηρεάζονται όλες οι χώρες (που έχουν κυβερνήτες σαν και εμάς). Πληττονται όλοι οι τομείς της Οικονομίας (αφού τους έχουμε ταράξει στους φόρους και τις αρλουμπολογίες). Επιβαρύνονται όλες οι επιχειρήσεις (που δεν μπορούν να μας βάλουν χέρι) και όλοι οι πολίτες (τους οποίους μπορούμε ευκολώτα να εκβιάζουμε να πληρώσουν το μάρμαρο, δηλαδή την καθοπέρασή μας, πλην ορισμένων, που μας πουλάνε, έναντι πέντε ψωροεκατομμυρίων ευρώ, πολύτιμες εκδουλεύσεις).

Ευχαριστώ για την προσοχή σας (και για το εγκαυματικό για την πλέμπα) χειροκρότημά σας. (Mille match mouts...)

* «μ-----s» σημαίνει, προς αποφυγή πάσης παρεξήγησης, «μακαρίως».

Χρήστος Κοροντζής, μέλος Κ.Ε. της Χ.Δ.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ Γ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Να βραβευθούν οι τρεις αστυνομικοί της ΕΙΔΑΣΥΔΕ Ρεθύμνου

Σε πεντάμηνη φυλάκιση με τριετή αναστολή καταδικάστηκε ο πρώην υπουργός και σύμβουλος του πρωθυπουργού Γιάννης Κεφαλογιάννης από το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Ρεθύμνου, για απόπειρα υπόθαλψης εγκληματίου και πρόκληση τέλεισης του αδικήματος της ψευδορκίας. Ο πρ. υπουργός κατηγορείται ότι άσκησε πιέσεις και έταξε ρουσφέτι (διορισμό συζύγου) σε αστυνομικούς της Ειδικής Αστυνομικής Υπηρεσίας Δίωξης Εγκληματικότητας (ΕΙΔΑΣΥΔΕ), προκειμένου να αθωώσουν κατηγορούμενο για εμπόριο ναρκωτικών!

Οι εμπλεκόμενοι αστυνομικοί Μανούσος Γιανναδάκης, Γιάννης Βρυλλιάκης και Ειρηναίος Χαροκόπος δεν ενέδωσαν στις πιέσεις του «κρητικάρχη» πρ. υπουργού. Αντίθετα, κατήγγειλαν το γεγονός και έτσι η υπόθεση έφθασε στη Δικαιοσύνη.

Η «Χ», που γνωρίζει τι ση-

μαίνει να πας κόντρα, στο Ρέθυμνο, στην οικογένεια των Κεφαλογιάννηδων, συχαίρει τους εν λόγω αστυνομικούς, που λειτούργησαν κατά συνείδηση και σύμφωνα με τους νόμους, αφηρώντας τις πιέσεις. Η στάση τους τιμά τους ίδιους και την Υπηρεσία τους.

Το Αρχηγείο της ΕΛΑΣ οφείλει να τους τιμήσει δεόντως. Τα ΜΜΕ που προβάλλουν κατά κόρον ό,τι αρνητικό συμβαίνει στον τόπο και ειδικά στην Αστυνομία, ελέγχονται ότι «έθαψαν» κυριολεκτικά τη γενναία αυτή στάση των αστυνομικών της ΕΙΔΑΣΥΔΕ του Ρεθύμνου. Η γενναιότητα και η συνέπεια στο καθήκον και δεν «πουλάει» και «κακό» για τους καναλιάρχες παράδειγμα δίδει. Το καλό γι' αυτούς είναι η διαφθορά και η διαπλοκή. Καλά Χριστούγεννα, Μανούσος, Γιάννη και Ειρηναίε!

Μ.Μ.Μ.

του Θεόδωρου Παντούλα,
διευθυντή του περιοδικού
Manifesto

Δολοφονήθηκε ένα δεκαπεντάχρονο παιδί από έναν ανεγκέφαλο αστυνομικό. Και ό,τι και να πούμε, δεν υπάρχουν παραμυθητικοί λόγοι για τους οικείους του.

Δεν τιμούν όμως διόλου την μνήμη του οι βανδαλισμοί δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας και το πλιότατικο, που έγιναν στο όνομά του. Ούτε ο (α)πολιτικός καιροσκοπισμός, που ορισμένοι επέδειξαν στην προσπάθειά τους να καρπωθούν εκλογικά ή άλλα οφέλη. Δεν ευθύνεται βεβαίως συλλήβδην η Αστυνομία παρ' ότι ως κοινωνία φαίνεται να εκφραζόμαστε από τον πρωτογονισμό της συλλογικής ευθύνης.

Η ανεκδιήγητη Κυβέρνηση υπήρξε θεατής των εκτρόπων, επιτρέποντας να τεθεί σύμφασα η ελληνική κοινωνία υπό την ομηρία του κρετινισμού ευάριθμων ομάδων κουκουλοφόρων και ζηλιζόμενων παρατρεχάμενων δεκαεξάχρονων, που εκλαμβάνουν τον κουλιγκανισμό για πολιτική αρετή.

Στην πραγματικότητα, δεν υπάρχει κανένα πολιτικό πρόταγμα· γι' αυτό, με την πρώτη βροχή οι «επανάστατημένοι» νεοδαίοι επιστρέφουν στις οικίες τους, αφήνοντας μόνους τούς αμετροεπείς τηλεοπτικούς σχολιαστές να υπερασπίζονται ό,τι μέχρι χτες κατήγγειλλαν. Το «Κίνημα» αξιώθηκε και καταξιώθηκε με τη στήριξη μάλιστα πνευματικών αναστημάτων, όπως του Γιώργου Τράγκα και άλλων παρομοίων. Όταν όμως ο Γ. Τράγκας και οι συνάδελφοί του (οι κατ' εξοχήν συλλοβάτες του κατεστημένου συστήματος δηλαδή) στηρίζουν αυτούς που, υποτίθεται, ότι αμφισβητούν την εξουσία τους, κάτι δεν πάει καλά.

Οι πολίτες και οι αλήτες

Η Αστυνομία, η οποία, για να μην ξεχνιόμαστε, εκτελεί εντολές της πολιτικής ηγεσίας, χρησιμοποιήθηκε ως σάκος του μποξ για την εκτόνωση της σύγχυσης και της κρίσης. Μια κρίση, που οι πολιτικοί της προϊστάμενοι δεν την άφησαν να τη διαχειριστεί και την οποία την αντιμετώπισαν σε αρκετές περιπτώσεις μόνοι τους και εκ των ενόντων οι άμεσα θιγόμενοι (όσοι προσπαθούν να ταυτίσουν τους ανθρώπους αυτούς με τους «Χρυσουίτες» διαπράττουν ένα ενσυνείδητο πολιτικό έγκλημα). Όσοι κατορθώνουν να δουν πέρα από τη μύτη τους, καταλαβαίνουν ότι τέτοιες πρακτικές οδηγούν σε γενικευμένη εμφύλια σύρραξη και όχι σε κοινωνία ενεργών και υπεύθυνων πολιτών.

Καλό επίσης είναι να θυμόμαστε ότι η Αστυνομία είναι μια δημόσια υπηρεσία, η οποία χαρακτηρίζεται από όλες τις παθολογίες που χαρακτηρίζουν αυτό που καταχρηστικά ακόμη αποκαλούμε «δημόσια υπηρεσία». Πιθανώς να υπάρχουν άνθρωποι ενθουσιασμένοι με τις παρεχόμενες από νοσοκομεία, πολυεθνικές, εφορίες κ.λπ. υπηρεσίες, αλλά δεν έτυχε να τους γνωρίσω. Πιθανώς να υπάρχει και μια λαμπρή δωρεάν δημόσια παιδεία, που εγώ δεν γνωρίζω. Γνωρίζω όμως, ότι κανείς δεν ζητά την αναβάθμισή της. Μερικά ευροϋλάρια ακόμη στους μισθούς και καθόλου αξιολόγηση είναι τα πάγια αιτήματα των λειτουργών της.

Να το πούμε ξεκάθαρα: Η ανοχή και η υπόθαλιψη της βίας ούτε τιμά, ούτε στηρίζει την ελευθερία μας. Βλάνπει δε σοβαρά τη δημοκρατία μας.

«Μπάτσοι Γουρούνια Δολοφόνοι» βροντοφώναξαν οι οργισμένοι μείρακες. Υποθέτω ότι είναι οι ίδιοι μείρακες, που, συμπληρώνοντας το μηχανογραφικό δεκάτι για τις μεταλλοκινεμάτες τους σπου-

δές, θα επιλέξουν τις Αστυνομικές Ακαδημίες, υναιρευόμενοι την ισόβια μισθοδοσία τους ή αργομισθία τους από το Ελληνικό Δημόσιο. Δεν φαίνεται βεβαίως τα αμούστακα. Αυτό το κοινωνικό πρότυπο τους προτείνουμε: «Εάν δεν μπορείς να γίνεις λαμόγιο, γίνε τουλάχιστον δημόσιος υπάλληλος». Ε, δεν αντέχεται τόση παλιανθρωπιά, ειδικά από τους δεκαεξάρηδες!

Αλλά τι έγινε, που πετροβολήθηκαν οι αστυνομικοί; Και τι έγινε, που νυχθημερόν με ανανδρία τούς υβρίσαμε τη μάνα, τον πατέρα και την κόρη; Εκτονώθηκε η σύγχυση μας ασφαλώς, αλλά πέσαν τούτου; Πέραν τούτου η πραγματική εξουσία έμεινε στο απυρόβλητο —εκτός και αν εξουσία είναι οι κακομοίρηδες που την πλήρωσαν. Εκτός και αν υπάρχει έστω και ένας, που να πιστεύει ότι για την ευτέλεια του δημόσιου και ιδιωτικού μας βίου ευθύνονται τα μέχρι στιγμής θύματα των βανδαλισμών, που ορισμένοι ονομάζουν «Κίνημα», δικαιολογώντας τον ενήλικο κωλοπαιδισμό διά της νεοσταξικής αμβλύνοιας των «παράπλευρων απωλειών».

Αν θέλουμε να συμπεριφερθούμε ως κοινωνία —και όχι ως ορδή καταναλωτών— αν αναρρωθούμε, ευκαιρίας δοθείσης, τι Δημοκρατία θέλουμε; Γιατί αυτό που εδώ και καιρό παρακολουθούμε δεν είναι Δημοκρατία. Είναι μιντιοκρατία. Η Δημοκρατία μας δεν απειλείται από τη μισθοσυντήρητη Αστυνομία. Η Δημοκρατία μας απειλείται από τους εξωθεσμικούς διαχειριστές της. Και ως γνωστόν, τα Μ.Μ.Ε. προ πολλού έχουν περιέλθει σε εργολάβους του Δημοσίου, που κάνουν τις δουλειές τους χρησιμοποιώντας ως παραδουλεύτρα τον πολιτικό κόσμο και υπόκοσμο. Έτσι, ή.κ., μπορούν οι «εκδότες» να περιφέρουν μαύρες σακκούλες με κα-

τάμαυρα λεφτά ανά την Ευρώπη, χωρίς να σκανδαλίζονται οι υπηρεσίες οικονομικών ελέγχων, ή να γίνονται τιμητές του δημοσίου βίου πρώην πράκτορες, παντός πολιτικού καιρού, που μεσουραρούν ως μεγαλοπρομηθευτές του Ελληνικού Δημοσίου.

Θέλω να υπενθυμίσω στον αναγνώστη ότι τα κανάλια είναι παράνομες επιχειρήσεις, που χρησιμοποιούν δημόσιες συχνότητες χωρίς κανέναν κοινωνικό έλεγχο. Είναι παράνομες επιχειρήσεις, τις οποίες μάλιστα, ερήμην των φορολογουμένων, χρηματοδοτεί το κράτος με διαφημιστικές καταχωρήσεις και χαρακτηριστικές ρυθμίσεις. Τα ίδια ισχύουν και για τα υπόλοιπα Μ.Μ.Ε., των οποίων τα έσοδα από τις πωλήσεις τους δεν επαρκούν ούτε για τα λειτουργικά ή εκτυπωτικά τους έξοδα.

Ο εχθρός, λοιπόν, για τους αθηναίους υπέρμαχους της Δημοκρατίας υπάρχει. Ας σταματήσουμε να ασχολούμαστε με τα ταίρια του, που εκ περιτροπής παριστάνουν πότε την κυβέρνηση και πότε την αντιπολίτευση.

ΣΗΜ.: Ενεξήγηση για τον τίτλο:

Οι αλήτες του τίτλου δεν είναι τα «παιδιά». Είναι όμως αυτοί, που «τα κάνουν σαν τα μούτρα τους». Δεν ευθύνονται τα παιδιά για τον κτηνώδη καταναλωτισμό που τους προτείνουμε, για τον αθέμιτο πλουτισμό που τον υπηρετεί, για το διασυρμό της Εκκλησίας, για τον ευτελισμό της Δικαιοσύνης. Δεν ευθύνονται τα παιδιά για την περιφρόνηση του συλλογικού συμφέροντος, για τη μόλυνση της ζωής μας, για το χλευσμό των παραδόσεων, των νόμων και των θεσμών, για τη γενικευμένη διαφθορά, την επιλεκτική ατιμωρησία, τη σχεδόν πάνδημη αποδοχή της αναξιοκρατίας.

Η σπην μπορεί να σε καταπιεί. Μπορεί όμως και να εμπνεύσει την ανατροπή της. Οπισσώδητε χωρίς κουκούλα.

Όσο για τους πολίτες του τίτλου, αυτούς ακόμη τους ψάχνω...

Ο εύκολος τσαμπουκάς μιας μικροαστικής Δημοκρατίας

Τα Δεκεμβριανά του 2008 μοιάζουν ίσως με τα Δεκεμβριανά του 1944 στο γεγονός ότι φέρνουν στην επιφάνεια πραγματικότητες, από καιρό καλυμμένες και απωθημένες. Σήμερα, η εγκληματική ενέργεια του αστυνομικού οργάνου προκαλεί την κοινωνική ευαισθησία. Ποια είναι όμως πραγματικά αυτή και πόσο ευθύνεται για τα οδυνηρά γεγονότα;

Εξάρχεια: εκτόνωση και σουβλάκια

Ο χώρος των Εξαρχείων υπάρχει και λειτουργεί εδώ και καιρό ως χώρος ελευθεριακής και εναλλακτικής εκτόνωσης, με την ανοχή και την υποστήριξη της πλειοψηφικά μικροαστικής ελληνικής κοινωνίας, η οποία έχει ανάμεσα στα άλλα και το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του παλαιότερου πολιτικού της ακτιβισμού. Η ιδεοτυπική «Αριστερά» αυτής της κοινωνίας, καθώς μεταφέρεται στα παιδιά της, αναζητεί έναν χώρο διεξόδου και έκφρασης. Και τον βρίσκει στο συγκεκριμένο γεωγραφικό τρίγωνο. Μόνο που επειδή είναι «ιδεοτυπική», χωρίς καμμία αναφορά σε πραγματικές κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες, καθώς και από καιρό συμβιβασμένη στο μηχανισμό της εξουσίας, το απότοκο «εναλλακτικό» δημιούργημά της φέρει όλα τα σημάδια του «κακού» ελευθεριακού σκέπτεσθαι: δηλαδή τον εύκολο τσαμπουκά, την αυθάδεια, την αναίδεια, την παραφορά.

Προσοχή! Αυτά τα «κακά» υπάρχουν σε κάθε δύναμη και ενεργεία επανα-

στατική ομάδα σε όλο τον κόσμο. Μόνο που εδώ, καθώς ο «χώρος» των Εξαρχείων δεν έχει καμμία υλική αναφορά και καθώς οι γονείς και προπάτορες είναι και αυτοί ανεργάτιστοι και μετεωριζόμενοι, αυτά τα «κακά» στοιχεία υποσκελίζουν τα όποια υπαρκτά «καλά». Με δύο λόγια, και στο Βερολίνο και στην Κοπεγχάγη (για παράδειγμα) συναντάς νεανικά-ελευθεριακά προάστια, και εκεί με μπήρες, βρισίδια και ναρκωτικά.

Μόνο που εκεί, η όλη κοινωνική δομή και η παράδοση του λαού οδηγούν και σε πειραματισμούς αυτο-οργάνωσης και κοινοβιακής ζωής. Ο εύκολος τσαμπουκάς της μικροαστικής Δημοκρατίας μπορεί εκεί να γίνει και κοινωνικός πειραματισμός. Αυτό βέβαια, διότι τα «παιδιά» αλλού δεν επιστρέφουν μετά τον απογευματινό καφέ της πλατείας στους λαχανοτομήμαδες και τα σουβλάκια της μμάς, της γιαγιάς ή του χωριού.

Γκέττο μόνο στο όνομα

Και εδώ μπαίνουμε στο θέμα της γκεττοποίησης των Εξαρχείων. Γκέττο σημαίνει κλειστή, οριοθετημένη κοινωνική οργάνωση, είτε για λόγους εξωθεν απειλής, είτε για λόγους μειονοτικής μη προσαρμογής στα δεδομένα κοινωνικά πρότυπα. Γκέττο σημαίνει ζωή. Και η ζωή απαιτεί υλικές αναφορές, κοινωνικές σχέσεις και εδραίες ιδεολογίες.

Στην Αθήνα δεν έχουμε ούτε τους άνεργους των προαστίων του Λονδίνου, ούτε τους καταπιεσμένους μαύρους του Λος Άντζελες, ούτε τους φυλετικά και ταξικά περιορισμένους του Παρισιού. Έχου-

με μικροαστικά παιδιά, που επιλέγουν φαινομενολογικά στοιχεία εναλλακτικής διαβίωσης, και που σε αυτή την προσπάθειά τους «στηρίζονται» από την υπόλοιπη κοινωνία. Η κοινωνία δεν τα περιθωριοποιεί, γιατί είναι αυτά τα παιδιά μέρος της, γι' αυτό και δεν θα τα καταδικάσει ποτέ, δεν θα στηρίξει ποτέ σκληρές καταστατικές πολιτικές, και στο τέλος θα αποθεώσει τη γενναιότητά τους (η «αγιοποίηση» του Αλήξη από τα ΜΜΕ καταντά γελοία). Εγώ δεν ξέρω επαναστάτες μειοψηφιών, πολύ περισσότερο νεαρόσχημης ηλικίας, να χαίρουν τέτοιες ευρείες δημοσιότητας και υποστήριξης από την υπόλοιπη κοινωνία, που ταυτόχρονα καίγεται ή καταστρέφεται.

Τα πράγματα είναι τραγικά, διότι αυτή η διὰ αντιπροσώπου (δηλαδή των παιδιών) εκτόνωση των μεγαλύτερων γενιών, που καταλαβαίνουν ενδόμυχα ότι δεν κατάφεραν και πολλά πράγματα, σπιλώνει τις όποιες νεανικές πρωτοβουλίες, αποκρύπτει τη μικροαστική λογική τους, και δεν βοηθάει την κοινωνία να αντιμετωπίσει τα πραγματικά της προβλήματα. Πρέπει να γίνει κατανοητό, ότι οι πραγματικές συγκρούσεις είναι που δημιουργούν πολιτική, όχι οι ένθεν και ένθεν τσάμπα μαγκιές.

Μικροαστοί «Ράμπο»

Η πολιτική εξουσία και η Αστυνομία είναι έρμαια αυτής της αδυσώπητης αυτοπαγίδευσης της μικροαστικής μας Δημοκρατίας. Καλείται να αντιμετωπίσει καταστάσεις, τις οποίες, αν τις αντιμετωπίσει, θα βρεθεί στη θέση του κοινωνικά κατηγορούμενου. Η επιχειρησιακή σύγχυση

και η πολιτική θολούρα δεν είναι μόνο πρόβλημα δημόσιας διοίκησης, είναι πρώτιστα αδυναμία της ίδιας της κοινωνίας να αντιμετωπίσει τις κρίσεις της.

Ο αστυνομικός, που «ξεφεύγει» και εκτελεί εξ επαφής, υπάρχει, διότι ακριβώς δεν υπάρχει οργανωμένη και αποφασισμένη κοινωνία, άρα και Αστυνομία. Οι σερίφηδες και οι «Ράμπο» εκκολλούνται σε συνθήκες απουσίας πολιτισμένης πολιτικής ζωής.

Ο μέσος πολίτης «συγχωρεί» τον τσαμπουκά του πιτσιρικά, διότι αυτός είναι συνήθως γιος, ανιψιός ή ξάδελφός του (δεν ξέρω αν τα αισθήματα συμπάθειας θα ήταν τα ίδια για τους Τσιγγάνους, Μουσουλμάνους ή τους Αθηναίους), μετά τον τσαμπουκά θα επιστρέψει σπίτι του (δεν ζει άλλωστε σε πραγματικό γκέττο), του θυμίζουν τις ένδοξες ημέρες της επαναστατικής νιότης του, δεν απειλείται η θέση του (διότι ξέρει ότι ο πιτσιρικάς δεν αμφισβητεί ριζικά την μικροαστική δημοκρατική συνείδηση· άλλωστε αργότερα θα θέλει να μπει και αυτός στο Δημόσιο ή θα γίνει ένας διαμαρτυρούμενος πολίτης των Καναλιών) και, τελικά, θέτει η ενέργεια αυτή ανέξοδα σε κρίση ένα «σύστημα», το οποίο αυτός ποτέ δεν «κλώνεψε», ούτε και δημιούργησε, κατά συνέπεια τού είναι εντελώς ξένο.

Α, και κάτι ακόμη... Η παρασιτική οικονομική δραστηριότητα δεν «ενοχλείται» από τη διάλυση της εμπορικής-οικονομικής υποδομής, ως αποτέλεσμα των εμπρησμών και των πυρπολήσεων. Ολόκληρη η κοινωνία είναι κατά

βάθος εθισμένη στη λογική του παζαριού και της «μαύρης» δοσοληψίας. Τι έγινε λοιπόν, αν καούν κάποια καταστήματα και πληγεί ο τουρισμός;

Και τρεις «λεπτομέρειες»

Λεπτομέρεια 1η. Η πρόσφατη αναφορά σε αλληλοδοπούς πλιτασιολόγους και τσιγγάνους, καταδεικνύει ότι η ελληνική κοινωνία, εν συνόλη, αδυνατεί να δει κατάρματα τα πραγματικά της προβλήματα. Αυτά έχουν να κάνουν με τη μεταμόρφωση της αριστερο-λαϊκής (και άκρως ευαισθητής) κοινωνικής «ευταξίας» σε σύγχρονο, μετα-μοντέρνο πεδίο σύγκρουσης άγριων και ανεξέλεγκτων δυνάμεων.

Λεπτομέρεια 2η. Η αναφορά της Παπαρήγα αγγίζει την αλήθεια, καθώς όντως ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ο «γληψιματίας» της κάθε βλακείας, στο όνομα της μικροαστικής-υποκριτικής αριστεροσύνης του. Όμως, μόνο «αγγίζει την αλήθεια», διότι κατά παράδοξη ειρωνεία ο λόγος του ΣΥΡΙΖΑ είναι μεταμοντέρνος, ενώ της Παπαρήγα πεπαλαιωμένος.

Λεπτομέρεια 3η. Κάτι αισθητικής τάξεως. Το περιβόητο βίντεο καταγραφής του «μετά» της εκτέλεσης από κινητό τηλέφωνο, αν προσέξατε, συνοδεύεται από «σχολιασμό» κοπέλας, διανθισμένο με διάφορα «μπιπ». Ο τόνος, η προφορά και το λεξιλόγιο της αγανακτισμένης κοπέλας δίνουν ένα στίγμα της μάζας των αγανακτισμένων με την αστυνομική βία πολιτών. Μιλάμε για πολύ «σικ» σπικάζ...

Μανώλης Βαρδής

Καλό παράδεισο, Πρόεδρε του Ελληνισμού, Τάσο!

Παρασκευή 12 Δεκεμβρίου 2008. Η Κύπρος, η Ελλάδα, ο Ελληνισμός χάνουν από κοντά τους τον μεγάλο, τον αληθινό, τον ασυμβίβαστο ηγέτη, τον Τάσο Παπαδόπουλο, τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας, που όρθωσε το ανάστημά του στις αφόρτες πιέσεις, τις απειλές και τους εκβιασμούς των Αγγλοαμερικανών και των ΝΑΤΟϊκών, καθώς και των πολιτικών υποτακτικών τους στη Λευκωσία και την Αθήνα. Τον Τάσο του ηρωικού ΟΧΙ στο Σχέδιο Ανάν, τον Απρίλη του 2004.

Τον Πρόεδρο που συνεκλήθησε τον όπου γης Ελληνισμό, διακηρύσσοντας ότι: «Παρέλαβα κράτος διεθνώς αναγνωρισμένο. Δεν θα παραδώσω κοινότητα χωρίς δικαίωμα λόγου διεθνώς και σε αναζήτηση κηδεμόνα».

Ο εκλιπών πρόεδρος από τα νεανικά του χρόνια στρατεύθηκε ψυχική και σώματι στον αγώνα για μια ελεύθερη Κύπρο.

Μαχητής της ΕΟΚΑ μαζί με

τους ήρωες Καραολή, Αυξεντίου, Παλληκαρίδη, Μάτσιν...

Ο εθνάρχης Μακάριος τον εντάσσει, ως διαπρεπή νομικό και πατριώτη, στην κυπριακή αντιπροσωπεία για τη διεξαγωγή των διαπραγματεύσεων στις Συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου. Το τελικό περιεχόμενό τους δεν τον εκπράζει. Βλέπει ότι οι Συμφωνίες δεν υπηρετούν το αίτημα για ελεύθερη Κύπρο, αλλά την καθιστούν όμηρο της Τουρκίας. Γι' αυτό αρνείται να τις υπογράψει.

Αργότερα, στην ανεξάρτητη Κύπρο, ο Μακάριος του αναθέτει το υπουργείο Εργασίας. Ο Τάσος Παπαδόπουλος θεσμοθετεί τότε: α) Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης και Σύνταξης και β) την Αυτόματη Τιμητική Αναπροσαρμογή (ΑΤΑ). Οι δύο αυτοί θεσμοί λειτουργούν μέχρι σήμερα.

Ως πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας πέτυχε για την Κύπρο όχι μόνο να μην έχει δημόσιο χρέος (η Ελλάδα βουλιάζει από αυτό), αλλά να

παρουσιάζει και πλεόνασμα. Έτσι εντάχθηκε στην Ε.Ε. και πρόσφατα και στη ζώνη του ευρώ!

Η κηδεία του έγινε τη Δευτέρα 15 Δεκεμβρίου, προεξάρχοντας του Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσόστομου. Στην κηδεία του παρέστησαν η πολιτειακή και πολιτική ηγεσία της Κύπρου, ο πρωθυπουργός της Ελλάδας Κ. Καραμανλής, ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Γ. Παπανδρέου, ο πρόεδρος του ΛΑΟΣ Γ. Καρατζαφέρης, ο κοινοβουλευτι-

κός εκπρόσωπος του ΚΚΕ Κ. Ταρτζής και διακομματική αντιπροσωπεία της Βουλής. Ο πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας Κάρολος Παπούλιας δεν παρέστη, αλλά εκπροσωπήθηκε από τον πρόεδρό μας στη Λευκωσία, επειδή ήταν άρρωστος.

Ο Πρόεδρος της Χ.Δ. Μανώλης Μηλιάρης, και με την ιδιότητα του προέδρου της Συντονιστικής Επιτροπής Υπεράσπισης του Αγώνα για Ελεύθερη Κύπρο (Σ.Ε.Υ.Α.Ε.Κ.), μίλησε (τηλεφωνικώς) στον κυ-

πριακό τηλεοπτικό σταθμό «Σίγμα» για το θάνατο του Τάσου Παπαδόπουλου, τονίζοντας ότι:

Ο Τάσος Παπαδόπουλος, με το ΟΧΙ του στα διαλυτικά για την Κυπριακή Δημοκρατία σχέδια των ισχυρών της γης, αφήνει πίσω του ιστορικό παράδειγμα για όλους τους λαούς, που αγωνίζονται για ελευθερία, εθνική ανεξαρτησία και αξιοπρέπεια. Με το ΟΧΙ του στο Σχέδιο Ανάν απέδειξε ότι η δύναμη της ψυχής αψηφεί την υλική ναυπηγία των πλανηταρχών και ξεσκεπάζει το αποκρουστικό πρόσωπό τους.

Η όντως εθνικά υπερήφανη πολιτική και πολιτεία του Τάσου ας είναι φάρος και οδηγός για τους πνευματικούς και πολιτικούς ταγούς του Ελληνισμού, γιατί έτσι μόνο θα αποτρέψουμε το ενδεχόμενο να θρηνησουμε ξανά νέες χαμένες πατρίδες. Ας είναι αιωνία η μνήμη του. Καλό παράδεισο, Πρόεδρε του Ελληνισμού, Τάσο Παπαδόπουλε...

Οι επικήδειοι

Συγκλονιστικός υπήρξε ο επικήδειος λόγος του ιστορικού σσιαλιστή ηγέτη Βάσου Λυσσαρίδη, όπως και της κόρης του εκλιπόντος προέδρου, Αναστασίας Παπαδοπούλου. Πολύ σημαντική επίσης και η ομιλία του Αρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσόστομου. Είναι χαρακτηριστικό ότι, σε αντίθεση με τους προηγούμενους, ο πρόεδρος Δ. Χρυσόφιας, στον επικήδειο που εκφώνησε, δεν έκανε την παραμικρή αναφορά στο ΟΧΙ του Τάσου στο Σχέδιο Ανάν! Τελειώνουμε το σημείωμα αυτό, με τον αποχαιρετισμό του Βάσου Λυσσαρίδη προς τον Τάσο, που μας εκφράζει απόλυτα:

Φίλε Τάσο. Φεύγεις αφήνοντας αξιόλογη, ανεξίτηλη κληρονομιά. Ο λαός θυμάται έντονα την τελευταία παρακαταθήκη σου την κρίση ώρα των αποφάσεων. «Παρέλαβα», είπες, «κράτος με διεθνή αναγνώριση. Δεν θα παραδώσω κοινότητα...».

M.M.M.

Να πας στο καλό κύριε Πρόεδρε

Στο έθνος μας δεν υπάρχει πια κανείς για να λείει «Οχι!» σ' εκείνους που ξεπουλήσαν τις εστίες μας, τη γη μας και μετέτρεψαν τη λαμπερή ιστορία μας σε παζάρι!

Νιζάρ Καμπάνι
(Σύριος ποιητής,
1923 - 1998)

Ο εγγονός: Να πας στο καλό παππού, να πας στο καλό! Από τη Σεβέρειο, ψηλά, απαγγέλιε στίχους των νεκρών ποιητών μας. Ένας Εγγλέζος τουρίστας διαμαρτύρεται. Χάνεται στα στενά δρομάκια της πόλης. Το βράδυ με τους φίλους του, πίσω από τα αγάλματα της Ελευθερίας, πίνουν κόκκινο κρασί και σιγοτραγουδούν τραγούδια της φυλής μας. Αργότερα στην πλατεία Σολωμού, δίπλα από το αγάλμα του Βασίλη Μιχαηλίδη, ο δεκαπεντάχρονος εγγονός γράφει στο δρόμο ένα μεγάλο «Οχι». Συλλομβάνεται. Να τον προσέχεις τον παππού μου, παππού, να τον προσέχεις.

Παππούς: Να πας στο καλό, γιε μου, τζιαι ο νους σου ναν πας στην Κωνσταντινούπολη, η καρδιά σου πας στη Σμύρνη τζιαι το δειν σου ναν πας στες Αθήναις. Μεν είσιεις εμπιστοσύνη τους Εγγλέζους, ούτε τους δικούς μας, που τους θαυμάζουν, τζιαι να θυμάσαι: «Μεσ στα Κοτσινοχώρκα μας η λβεβγκιά εν γιόρκιν, ένας μοιάζει του Διενή, ο άλλος τ' Άν Γιώρκη». Ο παππούς έβγαλε από τη ζώνη της βράκας του μια ρούκενη σημαία, εκείνην που πήρε μαζί του τον Οκτώβρη του '31 σε κάποια διαδήλωση, και την έδωσε στο «μιστήν», τον φίλησε και έστριψε και μπήκε στην εκκλησία του Άν Σπυρι-

δωνα. Έβαλε το σταυρό του και μαζί τον Άν Σπυριδώνα είπαν τραγούδια του τόπου μας.

Πατέρας: Μέρες ολόκληρες έπληθε τον πηλό ο πατέρας. Εμίλαν του πηλού μέρα νύκταν, ώσπου έκαμε τον έναν αγγελούδι. Την νύκταν κάτω που την λάμπαν του πετρελαίου περίπου θεοσκότεινα ακούστηκεν το φκιοήν τζιαι το λαούτον. «Έλα γιε μου, εν δικόν σου. Κράτα το να σε φυλάει, όπου τζιαι αν πάεις». Ο γιος έβαλεν το «Πρώτα πας στην καρκιάν του τζιαι ύστερα πας στο τραπέζιν δίπλα που την βασιλιτζιά τζιαι την κορούπα με το νερό». Έτραουδούσαν ούλη νύκτα. Την άλλη ημέραν κάποιος είπεν πως είδεν το αγγελούδι τζιαι εχόρευκεν.

Ένας πολίτης: Μαραζώνω. Μαραζώνω, γιατί μαζί σου τελειώνει μια Κύπρος. Δεν έχουμε τραγούδια, δεν έχουμε αρχιτεκτονική, δεν έχουμε χωριά, δεν έχουμε παιδεία, δεν έχουμε λαλιά, δεν έχουμε πηγάδια, δεν έχουμε ποτάμια, μονάχα γουότερπαρκς, στάρπακς, μακτόναλτς και τάνκας και κρέτικκας.

Το μουστακούιν σου, που τόσο μίσησαν οι Εγγλέζοι και οι δικοί μας, οι ριψάσιδες λαίψαταλιστες, ήταν το σήμα μιας ολόκληρης εποχής, όπου η Κύπρος αφηνίζεται, μορφώνεται, περνά στο μοντερνισμό και γράφει μια λαμπρότατη σελίδα στην Παγκόσμια Ιστορία. Το μουστακούιν των αγωνιστών της ΕΟΚΑ και στη συνέχεια το μουστακούιν του «Οχι», κλείνουν μια ολόκληρη περίοδο του τόπου μας. Ήσουν μια ελπίδα. Τώρα δεν υπάρχει Κύπρος, όχι μόνο διότι έφυγες εσύ, αλλά επειδή δεν έμεινε τί-

ποτε σ' αυτόν τον γέρημον τον τόπον. Έφυγαν και οι ποιητές, έφυγαν και οι δάσκαλοι, έφυγαν και οι πέτρες των βουνών, αυτές που θα ετρώαμεν αν δεν είσιεν τίποτα να φάμεν στην Ελλάδα. Εφύαν ούλα, κύριε Πρόεδρε, τζιαι εμείναμεν μοδάτοι τζιαι πρησμένοι μεσ στην Στασικράτους, αλλά τίσιροι τζιαι ανυπόλητοι στην ψυσιή. Πού θα βρω την ψυσιήν μου πιον, κύριε Πρόεδρε; Ποιος θα με κάμει περήφανο ξανά;

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε! Ευχαριστώ! Να πας στο καλό, κύριε Πρόεδρε, να πας στο καλό.

Εγγονός: Τραγουδά... Σ' αυτόν τον τόπο όσοι αγαπούνε, τρώνε βρώμικο ψωμί...». Ένα γερούιν με τη στολή του ανάρτη της ΕΟΚΑ, με τον ωραίο μπερέ, γονυπετής μπροστά στην εικόνα του Άν Γιώρκη και με Καζαντζιδικαν φωνή τραγουδά... μα γω δεν ζω γονατιστός, είμαι της Ρωμιοσύνης γιος... Ακούγονται δύο πυροβολισμοί. Ο Χριστόφιας και ο Αναστασιάδης πέφτουν νεκροί. Μια μαυροντυμένη κοτζιάκη ισχυρίζεται ότι είδε την Παναγιά να τους πυροβολεί.

•••

Στο αεροδρόμιο της Λάρνακας παρατηρείται συνωστισμός. Καταφθάνουν για την κηδεία των δύο ηγετών μας, ο Λόρδος Χάνεϊ, ο Ντε Σότο, ο Ερντογάν, ο Κίσιγκερ, ο Σολάνα, ο Μπλερ, η χήρα του Ετζεβίτ, η Μάργκαρετ θάτσερ, ο Κόφι Ανάν, η Κοντολίζα Ράις και πολλοί άλλοι. Σε ένα παγκάκι με μια «Χαραυγή» στο χέρι, κάθεται ο Πάουελ και κλαίει...

Βάσος Φτωχόπουλος

Απόσπασμα από ένα φανταστικό διάλογο (Εφ. «Ένωσις»).

Απεβίωσε η Αγγελική Λαΐου

Απεβίωσε, σε νοσοκομείο των ΗΠΑ, όπου νοσηλεύταν με καρκίνο, η Ακαδημαϊκός και καθηγήτρια Βυζαντινής Ιστορίας στο Χάρβαρντ Αγγελική Λαΐου. Η Λαΐου έβλεπε το Βυζάντιο όχι συνυφασμένο με τον σκοταδισμό ή ως εχθρό του αρχαίου ελληνικού πνεύματος, αλλά συνεχιστή και μιμητή του. Έχει γράψει το τετράτομο έργο «Οικονομική Ιστορία του Βυζαντίου. Από τον 7ο έως τον 15ο αιώνα», έκδοση Μορφωτικού Ιδρύματος Εθνικής Τραπέζης, από το οποίο κυκλοφορεί και η παλαιότερη μελέτη της «Η αγροτική κοινωνία στην ύστερη βυζαντινή εποχή», βασισμένη σε απογραφές περιουσιακών στοιχείων λαϊκών και εκκλησιαστικών γαιοκτημόνων.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1941, σπούδασε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και στη συνέχεια απόκτησε διδακτορικό δίπλωμα από το πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ, με ειδίκευση στη Βυζαντινή Ιστορία. Ακαδημαϊκός και τακτική καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ των ΗΠΑ, στην έδρα της Βυζαντινής Ιστορίας (1981). Την περίοδο 1985-1988, διετέλεσε πρόεδρος του Τμήματος Ιστορίας του Χάρβαρντ.

Το 1988 εξελέγη τακτικό μέλος της Ακαδημίας Αθηνών. Το διάστημα 1989-1998, ήταν διευθύντρια του ερευνητικού κέντρου Βυζαντινών Σπουδών του Χάρβαρντ, Dumbarton Oaks.

Δίδαξε, ως επισκέπτρια καθηγήτρια, σε πανεπιστήμια των ΗΠΑ και σε ακαδημαϊκά ιδρύματα και πανεπιστήμια της Ευρώπης. Εκτός από Βυζαντινή Ιστορία, έχει επίσης διδάξει την ιστορία της Ελλάδας, την εποχή της Κατοχής και του Εμφυλίου Πολέμου, την ιστορία της Δυτικής Ευρώπης κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα και την ιστορία των Βαλκανίων στους νεότερους χρόνους.

«Κάλαντα-Καλήμερα και πάντα και του χρόνου»

Ψηφιακός δίσκος (CD) με κάλαντα του Δωδεκαήμερου (Χριστούγεννα-Πρωτοχρονιά -Θεοφάνεια), κυκλοφορεί από το Κέντρο Αιγαιακών Λαογραφικών και Μουσικολογικών Ερευνών (Κ.Α.Λ.Μ.Ε.). Η έκδοση συνοδεύεται από δίγλωσσο βιβλιαράκι με ανέκδοτα Καλήμερα & Κάλαντα από τις Κυκλάδες, τα νησιά του Βορειοανατολικού Αιγαίου (Λήμνος, Χίος, Λέσβος, Σάμος, Ικαρία), τη Θράκη, την Προποντίδα και τη χερσόνησο της Μικράς Ασίας (παράλια, Πόντος, Καππαδοκία).

Τα κάλαντα ερμηνεύουν η «Χορωδία & Ορχήστρα Αιγαίου», υπό τη διεύθυνση του Θεοφάνη Σουλακέλλη, αναδεικνύοντας στοιχεία από την πανάρχαια παράδοση των ημερών. Οι συντελεστές είναι νέοι άνθρωποι, άρτιοι μουσικοί και δεξιοτέχνες επαγγελματίες.

Αναζητήστε το στα δισκοπωλεία ή στο Κ.Α.Λ.Μ.Ε., τηλ.: 210-275 5844 και 210-603 8045.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΡΟΔΙΤΟΥ

Εσχατολογικά θέματα

Η συγγραφέας αγάπησε από μικρή τα εσχατολογικά θέματα και δεν έπαψε να τα μελετά, με βάση την Αγία Γραφή, μέχρι σήμερα.

Παρά τις διαφωνίες και διχογνωμίες που έχουν καταγραφεί γύρω από τα θέματα αυτά και τον κίνδυνο ορισμένες απόψεις να παρεξηγηθούν, τόλημσε και το 1989 προέβη στην πρώτη

έκδοση του βιβλίου.

Έγινε δεκτή με ενθαρρυντικές κριτικές και γρήγορα εξαντλήθηκε.

Η παρούσα δεύτερη έκδοση είναι βελτιωμένη. Από τα περιεχόμενα: Ο Αντίχριστος. Ο Αρμαγεδώνας. Η επιστροφή του Ισραήλ. Η χιλιετία. Η ανακαίνιση του κόσμου.

(Εκδόσεις Νεκ. Δ. Παναγόπουλος)

Εκδόσεις «ΑΘΩΣ»

Οι εκδόσεις «ΑΘΩΣ» δραστηριοποιούνται και στο καλό και ψυχωφελές παιδικό βιβλίο. Μεταξύ άλλων κυκλοφορούν:

1. **Ο Φωτεινούλης**, με συγγραφέα την Αθηνά Ντάσιου-Γιάννου.

2. **Γιορτάζω, τραγουδώ, παίζω, δημιουργώ**, με συγγραφέα τη Μαρίνα Παλιάκη-Μπόκια.

Βιβλίο που ψυχαγωγεί τα παιδιά και τα ταξιδεύει σε γιορτές και πανηγύρια, με πλούσιο οπτικο-ακουστικό υλικό.

3. **Προφήτης Ηλίας. Ο ένσαρκος Άγγελος**, έργο της Αθηνάς Ντάσιου-Γιάννου.

Μεστό και ευχάριστο στην ανάγνωση κείμενο, αφιερωμένο στη ζωή του μεγάλου Προφήτη και ασκητή της Παλαιάς Διαθήκης.

4. **Ο Γέρων Παΐσιος**, της Άννας Ιακώβου.

Βιβλίο ιδιαίτερα προσεγμένο, με τετραχρωμία, αφιερωμένο στον μακαριστό γέροντα Παΐσιο τον Αγιορείτη.

(Εκδόσεις «ΑΘΩΣ»)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ «Χ» ΤΟΥ 2009

ἀφιερωμένο στην Εὐρωπαϊκή Ένωση καί την Πανευρώπη τῶν Λαῶν

Κυκλοφορεί τό Ἡμερολόγιο τῆς ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ γιά τό 2009 ἀφιερωμένο στό θέμα: **ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑ καί ἀγῶνες τῶν λαῶν γιά τήν Πανευρώπη τῆς δικαιοσύνης καί τῆς συνεργασίας.**

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ «Χ» ΚΑΙ ΣΕ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

Αγαπητοί αδελφοί, χαίρετε,

Αποδεχόμενος την έκκλησή σας, μέσω της εφημερίδας, καταθέτω τη γνώμη μου για τη στάση που πρέπει να τηρήσει η Χ.Δ. κατά τις προσεχείς εκλογές για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Ήμουν παρών, ως παρατηρητής, κατά το τελευταίο Συνέδριο. Εκεί είχα την ευκαιρία να διαπιστώσω τη φθίνουσα πορεία του Κινήματος της Χ.Δ., αλλή και την εμμονή σε κάποιες αντιλήψεις του 1989. Η ίδια αλαζονεία και η ίδια έλλειψη διάθεσης αυτοκριτικής. Περί το τέλος των εργασιών εμφανίστηκε και ο αδελφός Στέλιος Παπαθεμελής, ο οποίος χωρίς καμιά αναφορά στο παρελθόν και στη σχέση του με το Κίνημα της Χ.Δ. ζήτησε υποταγή και συμπόρευση, την οποία επέτυχε με ισχνή πλειοψηφία. Το εκλογικό αποτέλεσμα έδειξε το πόσο εγκλωβισμένοι είναι οι πιστοί στα κόμματα εξουσίας, ιδιαίτερα αυτό της Δεξιάς.

Οι εξελίξεις σε πλήθος σημαντικών θεμάτων, εκκλησιαστικών, εθνικών και οικονομικών, δείχνουν ότι στο εκλογικό σώμα, κυρίως της Δεξιάς, υπάρχει μικρή κινητικότητα. Τις ψήφους αυτών που θα εγκαταλείψουν το χώρο, στον οποίο ήσαν παραδοσιακά προσκολλημένοι, αναμένεται να καρπωθεί πρωτίστως ο λαός. Παράλληλα ετοιμάζεται για τη μάχη και ο Παπαθεμελής αισιοδοξώντας να επιτύχει την εκλογή του.

Αν η Χ.Δ. αποφασίσει να κατέλθει αυτοτελώς στις Εκλογές, θα κατηγορηθεί α-

πό τον μέσο δυνητικό ψηφοφόρο για διάσπαση ενός μετώπου που σχηματίστηκε κατά τις τελευταίες Εκλογές, στις οποίες συμπορεύθηκε με την «Δημοκρατική» Αναγέννηση. Το εκλογικό αποτέλεσμα θεωρώ πως θα είναι απογοητευτικό, ιδίως για τη Χ.Δ..

Θα ήταν ευχής έργο η σύμπραξη πολλών μικρών κινήσεων προς σχηματισμό του προσδοκώμενου τρίτου πόλου.

Δυστυχώς, οι ως τώρα στάσεις όσων διατείνονται ότι αποκηρύσσουν το κατεστημένο πολιτικό σκηνικό, δεν έπεισαν ότι έχουν την παραμικρή διάθεση συνεργασίας. Άλλωστε, ακόμη και αν προ-

σέρχονταν σε τράπεζα διαπραγματεύσεων, θα τα τσολίλιζε όλα η επίζητη πρώτη θέση στο ψηφοδέλτιο.

Αν, λοιπόν, αποφασιστεί η μη σύμπραξη με τη «Δημοκρατική Αναγέννηση», τότε δεν απομένει παρά η αποχή.

Με την ευκαιρία, επισημάνω το άστοχο, επιεικώς κρινόμενο, κύριο άρθρο του αδελφού Νικολόπουλου περί μοναχισμού. Οι βοήδες κατά του Αγίου Όρους, στο σύνολό του, υπερακόντισαν κάθε άλλη επίθεση που περιορίζεται στα συμβάντα στη μονή Βατοπεδίου. Καλό είναι να κοιταχτούμε κάποτε και εμείς στον καθρέφτη.

Σας εύχομαι ευλογημένα Χριστούγεννα, ειρηνικός και δημιουργικός κατά Χριστόν ο καινούριος χρόνος.

Με αγάπη,
Απόστολος
Παπαδημητρίου
Κοζάνη

Ένοχη σιωπή για Βατοπέδι

Αγαπητέ κ. Διευθυντά,

Με ευχαρίστηση και βαθειά ικανοποίηση βλῆπω ό-τι στο αναφύεν πρόβλημα, το σχετικό με τη μονή Βατοπεδίου, δεν χαρίζετε σε κανένα. Τα άρθρα της εφημερίδας σας, γραμμένα με σύνεση, θίγουν το πρόβλημα, αποδίδουν τις ευθύνες σε αυτούς που πρέπει, αλλή δεν φθάνουν στα άκρα, δεν διασύρουν την Εκκλησία. Λίγοι έχουν την τόλημ από τους «υπεύθυνους χριστιανούς» να θίγουν το θέμα με παρησσία αλλή και με ειλικρίνεια, οι υπόλοιποι σιωπούν και γνωρίζουμε όλοι μας αυτή την ένοχη σιωπή, που κυκλοφορεί επί χρόνια σαν τοξίνη στο αίμα της Εκκλησίας μας.

Με εκτίμηση και εόρτιες ευχές,

Κωνσταντίνος Ερρίνης
Θεολόγος-Ιατρός
Σταμάτα Αττικής

Ασυμβίβαστη κατά της πλουτοκρατίας

Είχαμε πολλῆς, ενθουσιώδεις, θετικές αλλή και αρνητικές αντιδράσεις στο πρωτοσέλιδό μας «Ποιο μοναχισμό μάς μάθατε;», της 27ης Νοεμβρίου.

Η «Χ» μάχεται ασυμβίβαστα από την αρχή της ιστορίας της κατά της πλουτοκρατίας. Χριστιανισμός και πλούτος, είναι, για μας, ασυμβίβαστες πραγματικότητες. Πιστεύουμε ότι το πρωτοσέλιδο αυτό μας θύμισε παισιότερες αγωνιστικές μας στιγμές.

Μόνο παρανάγνωση του κειμένου και άγνοια της μαχητικής ιστορίας της εφημερίδας μας θα οδηγούσε στο

συμπέρασμα ότι η «Χ» «έγινε πολυβολείο κατά του Αγίου Όρους»!

Άπαγε!

Είναι ακριβώς ο σεβασμός προς την αγιοπνευματική παρουσία και προσφορά του Αγίου Όρους, ιδιαίτερα κρίσιμη στους χαλεπούς καιρούς μας, που μας οδήγησε στις σκέψεις εκείνου του άρθρου.

Ευλογημένα Χριστούγεννα σε όλους.

Κων. Μπλάθρας
Διευθυντής «Χ»

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Το Σήμα
της
Στεγανότητας

Τηλ.: 210-5143995

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Μονώσεις, Στεγανοποιήσεις παντός καιρού για σπίτια, πολυκατοικίες, κτίρια σε τάρτσες, κεραμοσκεπές, τοίχους, υπόγεια, τοιχεία, βεράντες, ζαρντινιέρες, πισίνες, για υγρασίες, νερά, διαβρώσεις.

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Μονώσεις επιστημονικής αντιμετώπισης των προβλημάτων με υλικά τεχνολογίας εξωτερικού. Ελληνικά συνεργεία και αποτελέσματα αμέσως.

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Εξειδικευμένες λύσεις συντήρησης παιδιών μονώσεων, καθώς και βελτίωσης αποτυχημένων κατασκευών σε χαμηλές τιμές.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

«Ό,τι συντελείται στην Βηθλεέμ, δέν είναι μιὰ ρομαντική ιστορία συμβολικού περιεχομένου, ικανή γιά νά τρέφει τήν φαντασία τών μικρών παιδιών, αλλά ένα πραγματικό και ιστορικό γεγονός».

Ἄρχιμ. Γεώργιος (Καψάνης), Χριστούγεννα 1975 (ἐκδόσεις Ε.Χ.Ο.Ν., Ἀθήνα 1983)

Κοινωνία της σύγχυσης και της ανευθυνότητας

του Ηρακλή Κανακάκη

Είμαστε μια κοινωνία χωρίς όρια και μέτρο. Χωρίς αγάπη και έγνοια για τον τόπο, την πολιτιστική κληρονομιά και τη δημόσια περιουσία.

Τον τόνο της αμετροπέειας, του ηθικού εκτραχηλισμού, του αμοραλισμού και εκβαρβαρισμού, του ... «όλα επιτρέπονται», τον δίνουν —πρωτίστως— οι σημερινοί πολιτικοί (στην πλειονότητά τους), που έχουν παύσει να ανταποκρίνονται στις προσδοκίες και τις αξίες του ελληνικού λαού. Απαξιωμένοι στη συνείδηση της κοινής γνώμης, προσπαθούν με λαϊκισμούς, ιδεολογικούς ακροβατισμούς και φαφλατισμούς να αποκρύψουν ή να εξωραίσουν αυτό που είναι, δηλαδή καλοπερασάκηδες, φιλόπλουτοι, εξουσιομανείς, δημοσιοσχεσίτες. Άνθρωποι που τα... «δίνουν όλα» για την προσωπική τους εικόνα και πολιτική επιβίωση.

Ακολουθούν οι πνευματικοί ταγοί, οι οποίοι, όταν δεν σιωπούν, μυθοποιούν και ηρωοποιούν, σε καιρούς Δημοκρατίας (ελληνοκρατικής απλά Δημοκρατίας), την κοινωνική ανυπακοή, τις βίαιες διαδηλώσεις, τους βανδαλισμούς, το μπάχαλο.

Έπεται ένα σημαντικό κομμάτι της κοινωνίας, το οποίο τελεί εν συγκύσει και ταυτίζει το σπάσιμο, το «ντου» και το πλιάτσικο με πράξεις αντίστασης. Το συνοθύλευμα από παραβατικούς, πρεζόνια, τσιγγάνους, μετανάστες, χούλιγκανς, που δεν έχουν καμιά πολιτική συνείδηση με το εξεγερσιακό πνεύμα κατά του καπιταλισμού.

Έτσι, φθάσαμε σε εικόνες χάους, κρατικής παραλυσίας και ακυβερνησίας, που τις είδαν οι αναρχικοί και... σάσι-σαν και τα έχασαν.

Η χώρα είναι ένα βήμα πριν από τη χρεοκοπία στην οικονομία. Μία ανάσα πριν από την κατάρρευση των συστημάτων υγείας, παιδείας, κοινωνικής ασφάλισης. Θα συνέλθουμε; Θα μπορέσουμε να ελέγξουμε το δημόσιο χρέος και ό,τι αυτό συνεπάγεται;

Και αν τελικά, ξεφύγουμε από την απειλή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, το μέλλον είναι δυσοίωνο, γιατί αυτοί και αυτές που θα μας διαδεχθούν, μεγαλώνουν χωρίς όρια και σταθερές. Χωρίς τους φάρους εκείνους, που καθιστούν ασφαλή την πλεύση στις ανοιχτές θάλασσες της ζωής.

Τα παιδιά χρειάζονται ένα μοντέλο διαπαιδαγώγησης που δεν χειραγωγεί, αλλά ούτε και τα αφήνει μόνα. Διαπαιδαγώγηση που αναγνωρίζει τη δημοκρατική εξουσία και δεν αρνείται την ελευθερία των μαθητών, οι οποίοι όμως αποκτούν συνείδηση των ορίων της.

Οι άνθρωποι που βαθαίνουν και στεριώνουν τη Δημοκρατία είναι αυτοί που φθάνουν στην αυτοπραγμάτωση και αυτονομία, μέσα από την πειθαρχία σε αρχές και κανόνες και μέσα από την αποδοχή ορίων.

Τη σφαγή των νηπιών ζωγράφισε ο Θεοφάνης ο Κρησ, στο καθολικό της Μονής Σταυρονικήτα.

Η ψυχική, πνευματική, οικονομική και επαγγελματική σφαγή των παιδιών μας οργανώνεται καθημερινά στα απαξιωμένα σχολεία και Πανεπιστήμια και «διανθίζεται» από άφθονα δακρυγόνα στους δρόμους.

Αυτά τα Χριστούγεννα είναι μελαγχολικά. Ευχόμαστε, ωστόσο, η μυστική χαρά που ανέτηλε στο Σπήλαιο της Βηθλεέμ να φωτίσει μια καινούργια μέρα ειρήνης και θείας ευδοκίας.

«Της Δικαιοσύνης ἦλθε Νοπέ...», μη λησμονείς τη χώρα μου.

Σε συνεργάτες, φίλους και εχθρούς ευχόμαστε ευλογημένα Χριστούγεννα.

9 ΜΠΟΦΟΡ...

«Μας απομένει να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να μην ξαναζήσουμε, έναν καινούργιο εμφύλιο σπαραγμό...», γράφει σε e-mail του ο από τα παλιά φίλος μας Στέφανος Ληναίος. Ευτυχώς, υπάρχει ακόμα λίγη νηφαλιότητα!

Αρχίζει να τριζει επικίνδυνα η θέση του Σαρκοζί! Θα πρέπει να ψάξει τα ποσοστά του. Γιατί; Μα, όταν σου απονέμει εύσημα ο Πρόεδρος της Κ.Ο. (διαβάζεται: Π.Κ.Ο, κατά τις Μ.Κ.Ο) του ΣΥΡΙΖΑ, μπορείς να μην ανησυχείς; Φόρτσα Αλέκο!

Το παραπάνω από το παρακάτω διαφέρουν μόνο σε ένα σύμφωνο.

Ούτε μια απλή ανακοίνωση δεν έβγαλαν τα υπουργεία Παιδείας και Πολιτισμού για το θάνατο της διαπρεπούς βυζαντινολόγου και Ακαδημαϊκού Αγγελικής Λαϊού (φωτό).

Καλά, ο υπουργός Παιδείας ήταν στα μπουζούκια μέχρι πρωίας και όταν ξύπνησε —απόγευμα— πήγε να δει τον Πανθρακικό στο γήπεδο...

Πατριώτης, ο άνθρωπος!

Εδώ δεν συγκινήθηκε από τον θάνατο του 15χρονου μαθητή, θα έκανε δάκρυ για την πολλά καθηγήτρια και μάλιστα του Χάρβαρντ...

Δεν ανήκει στη δικαιοδοσία του.

Για τον υπουργό Πολιτισμού δεν λέμε. Αυτός ακόμα χαζεύει από τα τζάμια του νέου μουσείου της Ακρόπολης.

Είναι ψηλά, για να (τον) φτάσουν οι κουκουλοφόροι...

«Εμείς εδώ, είμαστε ακόμη πίσω» (εννοεί: από τους άλλους λαούς της Ευρώπης). Σε έναν νέο λογαριασμό εξωκείλει ο Στέλιος Ράμφος. Με ακατανόητες λεκτικές αλχημείες στην εκπομπή της NET, στις 20/12, προσπαθούσε να μας πείσει ότι «είμαστε πίσω» (λόγω Ορθοδοξίας εννοείται), ε-

πειδή δεν είχαμε στην Ελλάδα μηδενισμό!

Τώρα όμως έχουμε...

Υπάρχουν και χειρότερα. Η γενιά του Πολυτεχνείου εκπροσωπείται στον Τύπο από τον Πέτρο Κωστόπουλο, ακούσαμε στον Σκάι (12/12). Τον δε κ. Κωστόπουλο, τον διαδέχονται οι «Σκούλιγκανς»!

Ψωμί, παιδεία και... κλάμπινγκ!

Γενιά του Πολυτεχνείου και ο Ράμφος.

Αλλά εδώ τα έχουν χάσει και οι παλιότεροι. «Συνέρχονται τα παιδιά (οι μαθητές διαδηλωτές), κάνουν συνελεύσεις και παίρνουν αποφάσεις για το τι θα κάνουν. Είναι μια διαδικασία αμεσοδημοκρατική που δεν γινόταν παλιά (εννοείται: στην ΕΠΟΝ)».

Τώρα, πού τις είδε τις συνελεύσεις και τις αποφάσεις ο Μανώλης Γλέζος («Η Εποχή», 21/12) αυτό είναι άλλο καπέλο.

Ελεύθερη (ξεσαλωμένη) Ελλάδα!

Μάλλον μάς έχουν ζητήσει τα δακρυγόνα. Δεν εξηγείται αλλιώς.

«Το όνειρο του πατέρα μου ήταν να γεφυρώσει τα τεράστια χάσματα, που

ακόμα και σήμερα χωρίζουν τις φυλές των ανθρώπων... Δεν ήταν όνειρό του να εκλεγεί κάποιος μαύρος πρόεδρος της Αμερικής», λέει η Μπερνίς, κόρη του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ («Ταχυδρόμος» 13/12).

«I have a dream», Και ευτυχώς που κάποιος δεν έχουν χάσει τελείως τα κριτήριά τους: «Η διαφορά του πατέρα μου από τον Ομπάμα είναι ότι δεν δούλεψε μέσα στο σύστημα. Γι' αυτό ήταν μεγαλύτερη απειλή για το κατεστημένο απ' ό,τι είναι σήμερα ο Ομπάμα. Ο Ομπάμα είναι μέρος του συστήματος, μέλος της κυβέρνησης.»

Αφιερωμένο εξαιρετικά στους εδών συντρόφους, που είδαν την «άλλη κοσμοθεωρία» Ομπάμα.

«Το να βοηθάς τους φτωχούς είναι το λιγότερο δαπανηρό πράγμα που υπάρχει», λέει ο πρόεδρος της Βραζιλίας Λούλα Ντα Σίλβα («ΤΑ ΝΕΑ» 22/12). Με μόλις 11 ευρώ επίδομα ανά παιδί βοηθάει αποτελεσματικά 11 εκατομμύρια οικογένειες!

«...κάποιοι, παρά την πνευματική τους αποστολή, λειτουργήσαν σε βάρος του Δημοσίου. Εκμεταλλεύθηκαν αδυναμίες του κράτους και ενέπλεξαν φορείς και υπηρεσίες...» (Κ. Καραμανλής στην Κ.Ο. της Ν.Δ. στις 16/12/2008). Ε, όχι και έτσι κύριε πρωθυπουργέ. Θέλητε να πιστέψουμε ότι ένας καλόγερος μόνος του χωρίς την συμμετοχή κρατικών λειτουργιών άλωσε το Δημόσιο γιατί... ήταν ανοχύρωτο;

Και οι φύλακες τι έκαναν;

Τη ζημιά του Δημοσίου ποιος θα την πληρώσει; Οι φύλακες, οι καλόγεροι, ή όπως πάντα ο λαός;

Αναλάβετε την πολιτική ευθύνη. Την ταμπακίερα ποιος θα την αναλάβει;

Με δύο σφαίρες χτυπήθηκε, μέσα από το Πολυτεχνείο, στο Γουδί, κηλούβα της Αστυνομίας, χωρίς ευτυχώς θύματα. Ποιοί οι δράστες; Όποιοι και αν είναι, απ' όποιο χώρο και αν προέρχονται ένα είναι βέβαιο. Ότι οι σφαίρες αυτές στοχεύουν το Πανεπιστημιακό Άσυλο.

ο βοριάς

